

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw	Data sporządzenia 8 lipca 2025 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Edukacji Narodowej	Źródło: Inicjatywa własna
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Barbara Nowacka – Minister Edukacji	Nr w wykazie prac LiP RM UD222
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Kacper Lawera – Dyrektor Departamentu Komunikacji, Przewodniczący Zespołu ds. Praw i Obowiązków Ucznia, kacper.lawera@men.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Prawa i obowiązki uczniowskie to istotne społecznie zagadnienie, szczególnie że prawa i obowiązki te wynikają z ludzkiej godności (jak wszystkie prawa, wolności i obowiązki człowieka; art. 30 Konstytucji RP), a szkoła lub placówka oświatowa to pierwsze miejsce, gdzie jednostka mierzy się z hierarchiczną podległością, nierzadko wobec władzy publicznej, będąc szczególnie narażoną na naruszenia z uwagi na wiek i nieznajomość prawa. To zatem kluczowe, by już od wieku dziecięcego propagować wśród uczniów idee ich praw, wolności i obowiązków, a także pokazywać im, jak prawo działa w praktyce przez bezpośrednie przełożenie na nich samych.

Z uwagi na hierarchiczną podległość ucznia w środowisku oświatowym możliwe jest naruszanie jego praw lub wolności, nawet nieintencjonalne. O istnieniu tego zjawiska świadczy chociażby założenie w ostatnich latach szeregu organizacji pozarządowych skupiających się na działalności na rzecz uczniów i ich praw.

Możliwość tych naruszeń potęgują ponadto m.in.: brak zebrania w jeden katalog praw i wolności przysługujących uczniom, (np. w art. 85 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe – Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm; zwanej dalej „ustawą – Prawo oświatowe”, wskazano katalog „podstawowych praw ucznia”), scedowanie w art. 98 ust. 1 pkt 17 i art. 99 – Prawo oświatowe dokładnego określenia katalogów praw i obowiązków uczniowskich na szkolne statuty, co powoduje niejednorodność na poziomie kraju, jak również niewystarczająca regulacja praw i obowiązków uczniowskich zawartych w art. 99 ustawy – Prawo oświatowe. Każdy ludzki obowiązek jest bowiem jednocześnie ograniczeniem ludzkiego prawa lub wolności. W związku z tym nałożenie jakiegokolwiek obowiązku na jednostkę musi zostać dokonane w trybie przewidzianym dla limitacji praw i wolności człowieka, a zatem w zgodzie m.in. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Norma ta wyznacza m.in. zasadę wyłączności ustawy, która stanowi, że ograniczenie ludzkich praw lub wolności może nastąpić tylko w drodze ustawy. W związku z powyższym, rozwiązaniem optymalnym spełniającym konstytucyjne wymagania i umożliwiającym jednolite stosowanie prawa w zakresie obowiązków uczniowskich w całym kraju jest wprowadzenie ustawowego katalogu zamkniętego obowiązków uczniowskich.

W ustawie – Prawo oświatowe i innych aktach prawnych występują różne uczniowskie prawa podmiotowe. Są one jednak „rozrzucone” w różnych miejscach systemu prawnego, co utrudnia uczniom – osobom młodym i niewykwalifikowanym w prawie – zapoznanie się z nimi.

Tymczasem, o tym, że istnieje potrzeba większej ochrony praw i wolności uczniowskich, świadczy choćby to, że w ostatnich latach powstało szereg organizacji pozarządowych, które zajmują się tylko tym zagadnieniem (np. Fundacja na rzecz Praw Ucznia, Stowarzyszenie Kogitorium, Stowarzyszenie Umarłych Statutów, Fundacja Varia Poznania i Stowarzyszenie dO!PAmina Lab; rok rocznie informują one o łącznie tysiącach spraw, które do nich wpływają z obszaru całej Polski), a także rzeczników praw uczniowskich powoływanych przez jednostki samorządu terytorialnego m.in. w Warszawie, Poznaniu, Gdańsku czy Krakowie. To pokazuje, że potrzeba społeczna jest duża i państwo ma obowiązek tak otoczyć opieką uczniów, by ich prawa i wolności były realnie szanowane.

Wskazać ponadto trzeba, że sygnały na temat naruszania praw uczniów są wciąż powszechne i stąd konieczność, by organizacje działające na ich rzecz działały profesjonalnie. Niezależnie od liczby publikacji medialnych, warto zwrócić uwagę na fakt, że badania naukowe przeprowadzane w ostatnich latach także potwierdzają, że skala naruszeń jest bardzo wysoka. Przykładowo, M. Wolanin w monografii Prawa ucznia (Oficyna Wydawnicza „Impuls”, wyd. 3, Kraków 2022) wskazuje, że w ramach przeprowadzonego przez niego badania ankietowego na grupie 849 osób aż 57,1% respondentów (485 osób) wskazało, że ma poczucie, że ich prawa są w szkole łamane (s. 92–93). Podobne wnioski zaprezentowano w publikacji Ł. Korzeniowski (red.), *Prawa ucznia w Polsce. Raport z badań* (Kraków 2023; online: <https://raport.sus.org.pl/ebook.pdf> [dostęp: 20 lutego 2025 r.]). Tam jednak skala naruszeń zdaje się znacznie wyższa – według wskazanych wyników, poczucie, że kiedykolwiek w szkole własne prawa zostały naruszone, miało aż 81,3%

odpowiadających, przy czym zaledwie 49,4% z tej grupy jakkolwiek na to naruszenie zareagowało (s. 98). W obydwu badaniach (niezależnie od wyniku procentowego) widać pojawianie się w polskich szkołach i placówkach problemu naruszania praw uczniowskich.

Ponadto, aktualnie obowiązujący przepis art. 85 ust. 5 ustawy – Prawo oświatowe, regulujący prawa ucznia w kontekście działalności samorządu uczniowskiego może budzić wątpliwości co do hierarchicznej ważności praw ucznia, a także prawidłowej oceny, co jest prawem ucznia, a co uprawnieniem samorządu uczniowskiego jako społecznego organu w systemie oświaty, np. zawarto w tym katalogu „prawo redagowania i wydawania gazety szkolnej” czy „prawo wyboru nauczyciela pełniącego rolę opiekuna samorządu”, a już nie prawa do poszanowania godności ucznia czy do równego traktowania. Z całą pewnością zatem nie można uznać katalogu zawartego w art. 85 ust. 5 ustawy – Prawo oświatowe za katalog „podstawowych praw ucznia” rozumianych jako prawa najbardziej elementarne, niezbędne dla uczęszczania do szkoły lub placówki, pobierania w niej nauki i bycia użytkownikiem zakładu administracyjnego o charakterystycznej misji.

Co tyczy się zaś zagadnień związanych z prawami pełnoletnich osób uczących się i ich relacji z rodzicami w obliczu wygaśnięcia władzy rodzicielskiej oraz zyskania pełnej zdolności do czynności prawnych, wskazać trzeba, że problem ten kilkakrotnie był podnoszony m.in. przez Rzecznika Praw Obywatelskich w jego wystąpieniach choćby z 16 stycznia 2019 r. (VII.501.69.2018; <https://bip.brpo.gov.pl/sites/default/files/VII.501.69.2018%20w%20sprawie%20praw%20pełnoletnich%20uczniów.pdf> [dostęp: 20 lutego 2025 r.]) czy z 3 kwietnia 2024 r. (VII.7031.38.2023.AT; https://bip.brpo.gov.pl/sites/default/files/2024-04/Do_ME_dostep_do_ocen_ucznia_pelnoletniego_03_04_2024.pdf [dostęp: 20 lutego 2025 r.]).

Statuty szkół lub placówek to ponadto – zgodnie z art. 98 ust. 1 pkt 19 ustawy – Prawo oświatowe – akty wewnętrzne stanowiące o karach oraz procedurze ich wymierzania. To podejście wydaje się być nieefektywne, ponieważ doprowadza do nakładania na uczniów kar niezgodnych naruszających m.in. istotę prawa do nauki przez np. nakazanie opuszczenia sali lekcyjnej. Z tego względu zasadne zdaje się przeniesienie katalogu kar dla uczniów oraz procedury ich wymierzania na poziom ustawowy. To rozwiązanie zaczerpnięte z przepisów o szkolnictwie wyższym, gdzie katalog kar dla studentów i procedura ich wymierzania jest, co najmniej co do istoty, określona na poziomie ustawy.

Aktualny próg 50% nieusprawiedliwionych nieobecności jest zbyt wysoki jako podstawa do uznania, że obowiązek rocznego przygotowania przedszkolnego, szkolny lub nauki nie jest wypełniany albo jako podstawa do nieklasyfikowania ucznia w sytuacji, gdy brak jest podstaw do ustalenia oceny śródrocznej lub rocznej. Aktualny próg pozwala być nieobecnym w co drugi dzień zajęć szkolnych. Jest to zdecydowanie zbyt dużo, ponieważ częste nieobecności ucznia sprawiają, że nie nadąża on z przerabianym materiałem, w konsekwencji czego w jego wiedzy oraz umiejętnościach narastają luki, które w dalszych latach edukacji mogą być trudne do uzupełnienia. Przykładem niech będzie nauka matematyki, w której najpierw konieczne jest nauczenie się dodawania, by móc później mnożyć. Mnożenie będzie z kolei przydatne do pierwiastkowania, a później pierwiastkowanie do dokonywania operacji na logarytmach. Jest to zatem prosty ciąg, którego zerwanie w pewnym miejscu (poprzez powstanie luki w wiedzy czy umiejętnościach) będzie powodem większych trudności z przyswajaniem nauczanego materiału w kolejnych latach nauki.

Jednocześnie trzeba wskazać, że w Polsce działają oddziały, w których próg nieobecności jest znacznie wyższy – to chociażby oddziały z maturą międzynarodową (*International Baccalaureate*; dalej: „IB”). Dla przykładu, oddział klasy IB w III Liceum Ogólnokształcącym w Gdyni – <https://www.lo3.gdynia.pl/wp-content/uploads/2021/02/WARUNKI-UCZESTNICTWA-W-PROGRAMIE-IB.pdf> (dostęp: 20 lutego 2025 r.) – wymaga frekwencji 85% (z wyjątkami w postaci zwolnienia danej osoby z zajęć lekcyjnych np. z powodu uczestnictwa w olimpiadzie wiedzy czy w zajęciach sportowych). Z kolei oddział IB w II Liceum Ogólnokształcącym im. Generałowej Zamoyskiej i Heleny Modrzejewskiej w Poznaniu – <https://2lo.poznan.pl/wp-content/uploads/2014/11/Regulamin-IB.pdf> (dostęp: 20 lutego 2025 r.) – ustala próg nieobecności na 30% w każdym semestrze oraz zbiorczo po czterech semestrach nauki na 20% (z wyjątkami w zakresie np. pobytu w szpitalu). Jasno to pokazuje, że istnieją w Polsce oddziały szkolne z wyższymi programami nieobecności, w których nauka przebiega bez zakłóceń.

W obecnym stanie prawnym tworzenie rad szkół lub placówek jest fakultatywne. Odsetek szkół lub placówek, gdzie zostały one powołane, jest niewielki. Tymczasem projektodawca dostrzega dużą wartość w tym, by w szkole działało gremium, w którym w równej liczbie zasiadają: uczniowie, rodzice i nauczyciele.

Wskazać też trzeba, że w obecnym stanie prawnym bywają powoływani rzecznicy praw uczniowskich na poziomie szkolnym, samorządowym lub wojewódzkim, ale jest to zależne od inicjatywy organu powołującego. Na poziomie ogólnokrajowym zaś brak jest dedykowanej osoby, do której mogliby zwrócić się wszyscy uczniowie. Bo choć większość z nich może zwrócić się do Rzecznika Praw Dziecka o pomoc, to organ ten zajmuje się sprawami osób jedynie

do osiągnięcia pełnoletności. W systemie oświaty natomiast liczna jest także grupa osób pełnoletnich, które wciąż uczęszczają do szkół lub placówek. Ponadto, nie posiada on narzędzi nadzoru i interwencji charakterystycznych dla systemu oświaty (np. polegających na wydawaniu wiążących zaleceń wobec szkół i placówek czy innych, wzorowanych na narzędziach nadzoru pedagogicznego. Co więcej, jest to organ centralny, mający swoją siedzibę w Warszawie. Jest on zatem dość „odległy” od uczniów, którzy – w razie wejścia w życie przygotowywanej ustawy – mogliby zwracać się najpierw do organów rzecznikowskich im terytorialnie bliższych, mających swoją właściwość w danej szkole, gminie/powiecie czy w danym województwie.

Niecelowe jest ponadto pozostawianie wszystkich spraw uczniów, w szczególności pełnoletnich, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, ponieważ organ ten jest obciążony wieloma innymi zagadnieniami prawnoczęłowieczymi. Uczniowie zaś są szczególnie narażeni na naruszenia praw człowieka, ponieważ są osobami w młodym wieku oraz niewyspecjalizowanymi w prawie. Rzecznik Praw Obywatelskich jest natomiast generalnym rzecznikiem, który nie posiada w swoim Biurze nawet wyodrębnionej jednostki organizacyjnej poświęconej zagadnieniom działu oświaty i wychowanie. W przypadku Rzecznika Praw Obywatelskich zastosowanie mają też argumenty przedstawione wobec Rzecznika Praw Dziecka w zakresie braku kompetencji istotnych dla interweniowania wewnątrz systemu oświaty oraz tego, że jest to organ centralny, z siedzibą w Warszawie i jedynie trzema pełnomocnikami terytorialnymi w innych miastach wojewódzkich. Dlatego też uznano za celowe powołanie struktury organów rzecznikowskich, które działałyby wyłącznie na rzecz uczniów i ich praw.

By system organów rzecznikowskich był wydolny, konieczne jest powołanie go na trzech poziomach: szkolnym, wojewódzkim i ogólnokrajowym. Do tego, obserwując mediacyjne, sieciujące i edukacyjno-promocyjne aktywności dotychczasowych samorządowych rzeczników praw uczniowskich, zaproponowano wprowadzenie możliwości powoływania przez gminy i powiaty (oraz miasta na prawach powiatu) odpowiednio Gminnych (Miejskich) i Powiatowych Rzeczników Praw Uczniowskich – o kompetencjach podobnych do tych wykonywanych obecnie tam, gdzie zostali powołani. Nie planuje się jednak powoływania ich odpowiedników na poziomie samorządu województwa (skoro Wojewódzcy Rzecznicy będą powoływani przy kuratoriach oświaty).

Celowość wprowadzenia nowych regulacji, w tym powołania rzeczników praw ucznia na poziomie szkolnym, wynika z potrzeby zapewnienia skutecznej ochrony praw uczniów na poziomie lokalnym, tam, gdzie dochodzi do ich naruszeń. Obecne rozwiązania, takie jak możliwość zwracania się do Rzecznika Praw Dziecka czy Rzecznika Praw Obywatelskich, nie są wystarczające, ponieważ organy te nie dysponują ani odpowiednimi narzędziami interwencji w ramach systemu oświaty, ani wystarczającą dostępnością dla uczniów w skali całego kraju. Są to instytucje odległe, stołeczne i scentralizowane. Powołanie rzeczników na poziomie szkolnym umożliwiłoby zatem szybkie reagowanie na problemy w miejscu ich powstawania. W taki sposób wiele problemów może zostać rozwiązanych szybko, bez wychodzenia poza teren szkoły lub placówki. Jest to zatem rozwiązanie z jednej strony wzmacniające autonomię i samorządność szkół i placówek (ponieważ pozwala rozwiązywać problemy społeczności szkolnej wewnątrz jej samej), a z drugiej zbliża organy rzecznikowskie do osób, których prawa są naruszane, czym pozwala na szybsze oraz bardziej dostosowane do lokalnych zwyczajów załatwianie spraw. Gdyby bowiem powoływać tylko rzecznika na poziomie centralnym, taki model ochrony praw uczniowskich nie różniłby się niczym względem modelu generalnej ochrony praw człowieka (Rzecznik Praw Obywatelskich) czy ochrony praw dziecka (Rzecznik Praw Dziecka). Obydwa te organy, jak już wskazywano powyżej, są odległe względem osób, na rzecz których praw mają działać, a poza tym nie posiadają kompetencji dostosowanych do specyfiki systemu oświaty oraz ustawy – Prawo oświatowe i wynikającego z nich modelu nadzoru pedagogicznego.

Dlatego właśnie w każdej szkole ma powstać Szkolny Rzecznik Praw Uczniowskich, który będzie blisko uczniów i który będzie mógł sprawnie, bezpośrednio oraz efektywnie załatwiać sprawy i problemy wynikające z codziennej działalności szkoły czy placówki. Szkolny Rzecznik Praw Uczniowskich nie będzie jednak posiadał kompetencji zbliżonych do kompetencji wizytatorskich. Te bowiem przyznane zostaną (co zostanie szerzej wskazane w pkt 2) Wojewódzkiemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich, ponieważ to on będzie działał przy kuratorium oświaty, które jest najbardziej odpowiednim miejscem do prowadzenia działań z zakresu nadzoru pedagogicznego i pokrewnych do niego. Rzeczpospolita Polska jednak, z uwagi na bycie państwem unitarnym, a także bacząc na to, że Wojewódzcy Rzecznicy Praw Uczniowskich mają kompetencje do działania tylko na terenie swoich województw, potrzebuje również Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich, który koordynowałby działalność podległych mu struktur rzecznikowskich, harmonizował ich pracę, a także załatwiał problemy systemowe czy inne wykraczające poza obszar jednego województwa, jak również był swoistą drugą instancją wobec sposobu udzielenia pomocy przez Wojewódzkiego Rzecznika. Gminni i Powiatowi (Miejscy) Rzecznicy zaś będą ciałem pośrednim, fakultatywnym, z uwagi na zauważenie, że część jednostek samorządu terytorialnego takich rzeczników powołuje na podstawie ogólnych podstaw prawnych. By przyznać im zatem konkretne kompetencje, projektodawca zdecydował się także i ich uwzględnić w przygotowanym projekcie.

Zaproponowanie tak rozbudowanej struktury wiąże się z kilkoma tego powodami. Po pierwsze, dzięki temu organy

rzecznikowskie będą blisko uczniów – tych, których praw mają chronić. To pozwoli na szybkie i efektywne załatwianie spraw i problemów, szczególnie na obszarze wewnątrzszkolnym. Wzmocni to również poczucie samorządności i autonomii szkół, ponieważ problemy wynikające z codziennej działalności będą mogły być załatwiane przez społeczność szkolną wewnątrz samej szkoły, bez wychodzenia z nimi na zewnątrz. Po drugie zaś, pozwoli to na to, by każdy z tych organów efektywnie wykonywał swoje zadania. Gdyby bowiem powołać tylko Krajowego Rzecznika, istnieje ryzyko, że zostałby on „zasypany” sprawami z obszaru całego państwa, co sprawiłoby, że czas oczekiwania przez uczniów na odpowiedź mógłby być długi, szczególnie w obliczu planowanych nakładów kadrowych na obsługę Krajowego Rzecznika (zob. pkt 6). Długi czas oczekiwania na odpowiedź nie wzbudziłby jednak zaufania do całego zaprojektowanego systemu, w konsekwencji czego społeczny jego odbiór byłby zły. Dlatego, by sprawy mogły być załatwiane szybciej i w sposób bardziej bezpośredni proponuje się powołać całą strukturę organów rzecznikowskich, zaczynając od poziomu szkolnego.

Wreszcie, samo powoływanie struktury rzecznikowskiej w zakresie praw uczniowskich pozwoli nie tylko usunąć lukę kompetencyjną w zakresie oświatowych kompetencji RPO i RPD (zob. argumenty wskazane kilka akapitów powyżej) czy zbliżyć organy rzecznikowskie do samych uczniów, ale jednocześnie pozwoli te organy odciążyć. Przykładowo bowiem, jak wynika z *Informacji o działalności Rzecznika Praw Dziecka za rok 2024* (<https://brpd.gov.pl/wp-content/uploads/2025/04/Informacja-o-dzialalnosci-Rzecznika-Praw-Dziecka-za-rok-2024.pdf> [dostęp: 10 kwietnia 2025 r.]), „w Zespole Edukacji i Wychowania [czyli Zespołu odpowiedzialnego za sprawy oświatowe, w tym uczniowskie – przyp. projektodawcy] w okresie od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2024 roku prowadzonych było 3 442 spraw (wpłynęło 2 989 spraw nowych oraz kontynuowano 453 sprawy z lat ubiegłych). Natomiast w 2023 roku prowadzonych było łącznie 2 788 spraw (wpłynęło 2 574 spraw nowych oraz kontynuowanych było 214 spraw z lat ubiegłych). Liczba spraw prowadzonych przez Zespół w 2024 roku w porównaniu do 2023 roku wzrosła o 23 proc.” (tamże, s. 80). Taki wzrost oraz liczba prowadzonych spraw pokazują, że problem jest ważny, a świadomość w jego zakresie stale rośnie i to w wysokim stopniu (skoro odnotowano rok roczny wzrost liczby prowadzonych spraw z zakresu edukacji i wychowania o 23%). RPD nie posiada jednak, jak wskazano wcześniej, kompetencji dedykowanych sprawom uczniowskim, wobec czego w wielu przypadkach nie może on podjąć skutecznej interwencji. Takie kompetencje będą natomiast posiadali, przede wszystkim, Krajowy Rzecznik i Wojewódzcy Rzecznicy, wobec czego staną się oni naturalnymi organami, które mogą podejmować działania pokrewne do tych z zakresu nadzoru pedagogicznego, dzięki czemu ich interwencje będą miały realny wpływ na sytuację jednostki.

W *Informacji o działalności Rzecznika Praw Obywatelskich w roku 2023* (<https://bip.brpo.gov.pl/sites/default/files/2024-10/Informacja%20o%20dzialalnosci%20Rzecznika%20Praw%20Obywatelskich%20w%20roku%202023.pdf> [dostęp: 10 kwietnia 2025 r.]) zaś nie ma wyodrębnionej liczby spraw z zakresu edukacji, które do niego wpłynęły, ale na s. 327-343 opisane są interwencje i wystąpienia Rzecznika Praw Obywatelskich z zakresu konstytucyjnego prawa do nauki. Łącznie jednak w samym tylko roku 2023 r. do Rzecznika Praw Obywatelskich wpłynęło 79 698 spraw (s. 643), wobec czego obciążenie tej instytucji chociażby ze spraw prawnouczniowskich zdaje się rozwiązaniem zasadnym, szczególnie w obliczu publikacji medialnych wskazujących na długi czas oczekiwania na odpowiedź z Biura RPO (zob. chociażby: S. Krawiec, *6 lat czekał na odpowiedź Rzecznika Praw Obywatelskich. Teraz chce go pozwać o 100 tys. zł. „RPO sam łamie prawa obywatelskie”*, <https://biznes.wprost.pl/firmy-i-rynki/11178745/6-lat-czekal-na-odpowiedz-rzecznika-praw-obywatelskich-teraz-chce-go-pozwac-o-100-tys-zl-rpo-sam-lamie-prawa-obywatelskie.html> [dostęp: 10 kwietnia 2025 r.]).

Z powyższych względów Minister Edukacji Barbara Nowacka 26 marca 2024 r. powołała w Ministerstwie Edukacji Narodowej Zespół ds. Praw i Obowiązków Ucznia (Dz. Urz. ME poz. 27) złożony z nauczycieli-praktyków, akademików, prawników, a także przedstawicieli organizacji pozarządowych działających na rzecz uczniów i ich praw. Zespół ten przygotował swoje rekomendacje, a niniejszy projekt ustawy jest pierwszą częścią jurydyzacji tychże rekomendacji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy przewiduje:

1. Dodanie w art. 4 ustawy – Prawo oświatowe pkt 20a wprowadzającego definicję pojęcia „społeczność szkolna”. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem, w skład społeczności szkolnej będą wchodzić: nauczyciele, rodzice i uczniowie;

2. Wprowadzenie w ustawie – Prawo oświatowe nowego rozdziału 2a pt. „Prawa, wolności i obowiązki uczniowskie oraz organy ochrony praw i wolności uczniowskich”. W skład tego rozdziału wejdą zmiany opisane w pkt 3–6 i 11 tej części dokumentu, tj. zmiany w zakresie katalogów praw i obowiązków uczniowskich (w tym w zakresie usprawiedliwiania nieobecności), kar dla uczniów oraz systemu organów ochrony praw uczniowskich. Projektodawca jednocześnie wskazuje, że rozdział ten obejmie swoim podmiotowym zakresem zastosowania zarówno publiczne, jak i niepubliczne szkoły (podstawowe, ponadpodstawowe, artystyczne) i placówki oświatowe, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe;

3. Przeniesienie katalogu praw uczniowskich na poziom ustawowy. Dotychczas określane one bowiem były w statutach szkół oraz, jedynie częściowo, np. w art. 85 ust. 5 ustawy – Prawo oświatowe. Katalog praw uczniowskich zawarty w dodawanym rozdziale 2a ustawy – Prawo oświatowe zbiera je w jedno miejsce i stanowi katalog otwarty oraz oparty o normę semiimperatywną, co ma zapewnić ogólnopolski standard w zakresie praw i wolności uczniowskich.

Z tego względu zmianie ulegną przede wszystkim art. 85 ust. 5 oraz art. 98 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo oświatowe, a we wprowadzanym rozdziale 2a ustawy – Prawo oświatowe katalog praw i wolności uczniowskich będzie stanowił art. 42a. Jednym z ustępów tego artykułu będą uczniowskie prawa, a drugim uczniowskie wolności. W art. 42a ustawy – Prawo oświatowe znajdzie się wskazanie, że projektowany katalog jest zbudowany na bazie normy semiimperatywnej.

Proponowany otwarty katalog praw i wolności uczniowskich zawiera prawa ucznia do:

- 1) poszanowania jego godności oraz praw i wolności z niej wynikających;
- 2) równego traktowania z innymi uczniami;
- 3) rzetelnego nauczania i wychowania;
- 4) poszanowania jego prywatności, w tym do:
 - a) ochrony danych osobowych,
 - b) ochrony informacji medycznej,
 - c) ochrony wizerunku; wizerunek ucznia nie może być utrwalany ani rozpowszechniany bez jego zgody, a w przypadku ucznia niepełnoletniego – również bez zgody jego rodziców,
 - d) zachowania tajemnicy komunikowania się;
- 5) posiadania na terenie szkoły podstawowej, szkoły ponadpodstawowej, szkoły artystycznej lub placówki, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8, przedmiotów osobistych przy sobie lub przechowywania tych przedmiotów w miejscu do tego przeznaczonym, w sposób określony w statucie tej szkoły lub placówki; przedmioty osobiste nie mogą być odebrane uczniowi, z wyjątkiem przedmiotów, których posiadanie zagraża bezpieczeństwu osób przebywających w tej szkole lub placówce lub które naruszają zasady bezpieczeństwa obowiązujące w tej szkole lub placówce;
- 6) kształtowania własnego stroju i wyglądu, z uwzględnieniem art. 42b ust. 1 pkt 4 i 5;
- 7) ochrony praw autorskich własnych utworów na zasadach określonych w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24) oraz ochrony przysługującej twórcy wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego oraz topografii układu scalonego na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170);
- 8) rozwoju własnych zainteresowań i uzdolnień, w tym do brania udziału w konkursach, olimpiadach i turniejach oraz innych formach współzawodnictwa i prezentacji osiągnięć uczniów;
- 9) zachowania odpowiednich proporcji między wysiłkiem szkolnym a czasem wolnym i rozwojem własnych zainteresowań;
- 10) uzyskania pomocy materialnej na zasadach określonych w rozdziale 8a ustawy o systemie oświaty;
- 11) bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki w szkole podstawowej, szkole ponadpodstawowej, szkole artystycznej lub placówce, której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8, oraz w trakcie zajęć organizowanych przez tę szkołę lub placówkę poza jej terenem;
- 12) informacji dotyczących procesu nauczania i wychowania, które jest realizowane w szczególności przez:
 - a) publikowanie przez szkoły podstawowe, szkoły ponadpodstawowe, szkoły artystyczne lub placówki, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8, objęte obowiązkiem prowadzenia Biuletynu Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902), w Biuletynie Informacji Publicznej:
 - statutu szkoły lub placówki, w wersji opracowanej jako tekst ujednolicony, uchwał zmieniających jego treść oraz wniesionych projektów jego zmiany,
 - zanonimizowanych uchwał, zarządzeń, regulaminów i innych wewnętrznych aktów prawnych wydanych przez organy szkoły lub placówki,
 - tygodniowego rozkładu zajęć, o którym mowa w art. 110 ust. 4,
 - b) zapewnienie przez szkołę podstawową, szkołę ponadpodstawową, szkołę artystyczną lub placówkę, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8, możliwości zapoznawania się ze szkolnym zestawem programów nauczania, o którym mowa w art. 22a ust. 7 ustawy o systemie oświaty;
- 13) jawnego, sprawiedliwego i umotywowanego oceniania postępów w nauce i zachowania ucznia;
- 14) kontaktowania się ze szkołą podstawową, szkołą ponadpodstawową, szkołą artystyczną lub placówką, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8, w dostępny dla niego sposób, określony w statucie tej szkoły lub placówki;
- 15) angażowania się w życie szkoły podstawowej, szkoły ponadpodstawowej, szkoły artystycznej lub placówki, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8, w tym przez zaangażowanie w działalność organów samorządu uczniowskiego lub udział w działalności kulturalnej, w tym wydawniczej, oświatowej, sportowej i rozrywkowej samorządu uczniowskiego;
- 16) wyboru członków organów samorządu uczniowskiego oraz opiekuna samorządu uczniowskiego zgodnie z art. 85 ust. 3;
- 17) wyboru członków rady szkoły lub placówki zgodnie z art. 81 ust. 6;
- 18) składania skarg i wniosków we wszelkich sprawach związanych z działalnością szkoły podstawowej, szkoły

ponadpodstawowej, szkoły artystycznej lub placówki, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8, a także w interesie własnym lub na rzecz innego członka społeczności szkolnej za jego zgodą; uczeń nie może być narażony ze strony organów szkoły lub placówki oraz jej pracowników na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi lub wniosku, lub z powodu dostarczenia materiału do publikacji o znamionach skargi lub wniosku, jeżeli działał w granicach prawem dozwolonych.

Do tego uczniowi przysługiwać będzie wolność:

- 1) od wszelkich form przemocy, w tym przemocy psychicznej;
- 2) od dyskryminacji z jakiegokolwiek powodu, w szczególności ze względu na: płeć, wiek, wygląd, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, pochodzenie etniczne, wyznanie albo jego brak i orientację seksualną;
- 3) sumienia, wyznania i światopoglądu; szkoła lub placówka nie może zakazać uczniowi udziału w praktykach religijnych ani zmuszać ucznia do uczestniczenia w praktykach religijnych;
- 4) słowa i uzewnętrzniania przekonań.

Powyższe katalogi są oparte na normie semiimperatywnej, tj. na byciu swoistym ogólnokrajowym minimum. Szkoły i placówki oświatowe będą jednak mogły te katalogi poszerzyć.

4. Stworzenie ustawowego i zamkniętego katalogu obowiązków uczniowskich. Dotychczas uczniowskie obowiązki były regulowane przez statut szkoły lub placówki, z częściowym ich wyliczeniem w art. 99 ustawy – Prawo oświatowe. Projektodawca przewiduje dodanie nowego art. 42b do ustawy – Prawo oświatowe, który będzie zawierał zamknięty katalog uczniowskich obowiązków.

W związku z opisywaną zmianą zostanie znowelizowana treść przede wszystkim art. 98 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo oświatowe, a art. 99 ustawy – Prawo oświatowe zostanie uchylony.

Planuje się zawrzeć w projekcie ustawy katalog obowiązków ucznia zawierający obowiązki:

- 1) przestrzegać przepisów prawa regulujących pracę i organizację tej szkoły lub placówki, w szczególności aktów prawa powszechnie obowiązującego, statutu tej szkoły lub placówki i innych wewnętrznych aktów prawnych obowiązujących w tej szkole lub placówce;
- 2) szanować prawa i wolności pozostałych członków społeczności szkolnej oraz innych osób przebywających w szkole lub placówce;
- 3) zachowywać się zgodnie z ogólnie przyjętymi normami społecznymi podczas zajęć organizowanych na terenie tej szkoły lub placówki i poza nim, przerw w zajęciach, uroczystości, imprez oraz wyjść grupowych i wycieczek;
- 4) ubierać się zgodnie z ogólnie przyjętymi normami społecznymi, a w przypadku, o którym mowa w art. 100, nosić na terenie szkoły lub placówki jednolity strój; noszenie stroju nawołującego do nienawiści, dyskryminującego, sprzecznego z przepisami prawa lub stwarzającego zagrożenie dla bezpieczeństwa innych osób przebywających w szkole lub placówce lub samego ucznia jest niedozwolone;
- 5) przestrzegać określonych w statucie tej szkoły lub placówki zasad regulujących strój i wygląd podczas zajęć edukacyjnych wychowania fizycznego oraz zajęć edukacyjnych odbywających się w warsztatach, laboratoriach i pracowniach szkolnych, zgodnych z ogólnie przyjętymi normami społecznymi oraz koniecznością zapewnienia uczniom bezpiecznych i higienicznych warunków kształcenia, wychowania i opieki;
- 6) przestrzegać warunków wnoszenia na teren tej szkoły lub placówki telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych i korzystania z nich na terenie tej szkoły lub placówki albo zakazu wnoszenia na teren tej szkoły lub placówki telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych lub korzystania z nich na terenie tej szkoły lub placówki, określonych w statucie tej szkoły lub placówki;
- 7) zachowywać się wobec członków społeczności szkolnej i innych osób przebywających w szkole lub placówce zgodnie z ogólnie przyjętymi normami społecznymi oraz z szacunkiem i poszanowaniem ich godności osobistej;
- 8) uczęszczać na zajęcia edukacyjne; uczeń, a w przypadku ucznia niepełnoletniego – jego rodzice, usprawiedliwiają nieobecność ucznia na zajęciach edukacyjnych, podając jej powód; usprawiedliwienia nieobecności dokonuje się w terminie i formie określonych w statucie szkoły podstawowej, szkoły ponadpodstawowej, szkoły artystycznej lub placówki, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8;
- 9) przygotowywać się do zajęć edukacyjnych oraz przystępować do form sprawdzania osiągnięć edukacyjnych;
- 10) szanować prawa autorskie cudzych utworów.

5. Wprowadzenie w ustawie katalogu kar dla uczniów oraz procedury ich wymierzania. Projektodawca zauważył, że swoboda wśród szkół i placówek w zakresie katalogu kar dla uczniów powodowała, że w części szkół niektóre kary naruszały istotę np. prawa do nauki (przez np. nakazanie opuszczenia sali lekcyjnej). Zmiana ta, inspirowana regulacjami dotyczącymi katalogu kar dla studentów uczelni, ma na celu ujednolicić katalog kar w szkołach i placówkach oświatowych oraz uczynić go nienaruszającym istoty ludzkich praw i wolności.

Stąd, projektowana regulacja zakłada – w sytuacji, gdy niewystarczające okażą się „zwykłe” środki oddziaływania

wychowawczego – następujący katalog kar dla uczniów:

- 1) upomnienie pisemne;
- 2) nagana pisemna;
- 3) nagana pisemna z ostrzeżeniem, że w razie popełnienia kolejnego deliktu zostaną wymierzone kary z pkt 4 lub 5;
- 4) w przypadku uczniów objętych obowiązkiem szkolnym – zwrócenie się z wnioskiem o przeniesienie do innej szkoły (z zastrzeżeniem szkół artystycznych, z których może, zgodnie z art. 68 ust. 3a ustawy – Prawo oświatowe, dojść do skreślenia z listy uczniów osoby objętej obowiązkiem szkolnym);
- 5) w przypadku uczniów nieobjętych obowiązkiem szkolnym – skreślenie z listy uczniów.

Opisywana zmiana zawiera także procedurę wymierzania ww. kar oraz odwoływania się od nich.

Projektowana regulacja zostanie wprowadzona do ustawy – Prawo oświatowe poprzez dodanie do niej art. 42c. W konsekwencji tej zmiany, zostanie uchylony art. 98 ust. 1 pkt 19 ustawy – Prawo oświatowe, a nowelizacji ulegnie art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 978, z późn. zm.);

6. Powołanie systemu organów ochrony praw uczniowskich. Projektowane rozwiązania zakładają powołanie:

– Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich, który będzie powoływany na 4-letnią kadencję (z możliwością pełnienia tej funkcji przez dwie kadencje) i odwoływany przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Krajowy Rzecznik Praw Uczniowskich będzie odrębnym jednoosobowym organem państwowym obsługiwany przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

Do zadań Krajowego Rzecznika należeć będzie:

- 1) monitorowanie stanu przestrzegania praw uczniowskich;
- 2) koordynacja działań w zakresie zwiększania poziomu przestrzegania praw uczniowskich i poziomu świadomości na temat tych praw oraz współpracy między organami ochrony praw uczniowskich, o których mowa w projektowanych art. 42l, art. 42o i art. 42q ustawy – Prawo oświatowe, tj. wojewódzkimi rzecznikami praw uczniowskich, gminnymi (miejskimi) i powiatowymi rzecznikami praw uczniowskich (jeżeli zostaną powołani) oraz szkolnymi rzecznikami praw uczniowskich;
- 3) upowszechnianie wiedzy na temat praw i obowiązków uczniowskich;
- 4) wspieranie członków społeczności szkolnych w działaniach, o których mowa w dodawanym art. 42d ust. 2 ustawy – Prawo oświatowe;
- 5) przyjmowanie i rozpatrywanie skarg dotyczących naruszenia praw uczniowskich składanych w interesie:
 - a) publicznym, w szczególności w sprawach związanych z działalnością szkół podstawowych, szkół ponadpodstawowych, szkół artystycznych lub placówek, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, mających siedziby na obszarze co najmniej dwóch województw,
 - b) indywidualnym lub na rzecz osoby trzeciej, za jej zgodą – w uzasadnionych przypadkach, gdy nie jest możliwe lub celowe złożenie skargi do organów ochrony praw uczniowskich, o których mowa w projektowanych art. 42l, art. 42o i art. 42q ustawy – Prawo oświatowe albo gdy organy te uznały się za niewłaściwe do rozpatrzenia danej skargi.

W konsekwencji, Krajowy Rzecznik będzie mógł:

- 1) zbadać, nawet bez uprzedzenia, każdą sprawę na miejscu;
- 2) żądać od organów władzy publicznej, organizacji lub instytucji złożenia wyjaśnień, udzielenia informacji lub udostępnienia akt i dokumentów, w tym zawierających dane osobowe;
- 3) zwrócić się do właściwych organów, organizacji lub instytucji o podjęcie działań na rzecz ucznia z zakresu ich kompetencji; przepisy art. 10a i 10b ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz. U. z 2023 r. poz. 292) stosuje się odpowiednio;
- 4) opracowywać i przedkładać ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania projekty aktów prawnych dotyczące zakresu jego działania, z wnioskiem o podjęcie prac legislacyjnych;
- 5) występować do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej bądź o wydanie lub zmianę aktów prawnych dotyczących zakresu jego działania;
- 6) opiniować projekty aktów prawnych dotyczących jego zakresu działania;
- 7) zwracać się do właściwych organów o wniesienie wniosku do Trybunału Konstytucyjnego, a także zgłaszać i brać udział w postępowaniach przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawach objętych jego zakresem działania;
- 8) występować z wnioskami do Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych budzących wątpliwości w praktyce lub których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie;
- 9) żądać wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych oraz brać udział w toczącym się już postępowaniu – na prawach przysługujących prokuratorowi;
- 10) zwracać się o wszczęcie postępowania administracyjnego i uczestniczyć w tych postępowaniach na prawach

przysługujących prokuratorowi, a także wnosić skargi, w tym skargę kasacyjną, do sądów administracyjnych i uczestniczyć w tych postępowaniach na prawach strony;

11) żądać wszczęcia postępowania wyjaśniającego wobec nauczycieli, o którym mowa w art. 85 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela oraz wnosić zażalenie na postanowienie, o którym mowa w art. 85 ust. 5 oraz art. 85b ust. 2 tej ustawy;

12) prowadzić mediację;

13) żądać uchylenia statutu szkoły podstawowej, szkoły ponadpodstawowej, szkoły artystycznej lub placówki, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe albo niektórych jego postanowień w trybie art. 114 ustawy – Prawo oświatowe;

14) wydać zalecenia dyrektorowi szkoły podstawowej, szkoły ponadpodstawowej, szkoły artystycznej lub placówki, o której mowa w art. 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe – w przypadku stwierdzenia naruszenia praw uczniowskich w tej szkole lub placówce;

15) zlecać przeprowadzenie badań oraz sporządzenie ekspertyz i opinii, a także powoływać, w drodze zarządzenia, zespoły doradcze lub ekspertów; do członków zespołów doradczych lub ekspertów stosuje się art. 30d ustawy – Prawo oświatowe;

16) organizować i prowadzić działalność analityczno-badawczą, edukacyjną i informacyjną na temat praw i obowiązków uczniowskich, a także współpracę między organami ochrony praw uczniowskich w tym zakresie;

17) organizować i prowadzić dyżury umożliwiające uzyskanie informacji w zakresie ochrony praw uczniowskich oraz pomocy w przypadku indywidualnych naruszeń tych praw; dyżury mogą być organizowane i prowadzone stacjonarnie lub z wykorzystaniem środków komunikacji na odległość,

– 16 Wojewódzkich Rzeczników Praw Uczniowskich powoływanych przez Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich na wniosek właściwego terytorialnie kuratora oświaty. Na stanowisko Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich będzie mogła zostać powołana osoba spełniająca wymagania do bycia zatrudnioną w kuratorium oświaty na stanowisku wizytatora. Wojewódzki Rzecznik Praw Uczniowskich będzie obsługiwany przez kuratorium oświaty.

Do zadań Wojewódzkiego Rzecznika należeć będzie:

1) monitorowanie stanu przestrzegania praw uczniowskich w szkołach podstawowych, szkołach ponadpodstawowych, szkołach artystycznych i placówkach, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, mających siedziby na obszarze województwa;

2) koordynacja działań w zakresie zwiększania poziomu przestrzegania praw uczniowskich w szkołach podstawowych, szkołach ponadpodstawowych, szkołach artystycznych i placówkach, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, mających siedziby na obszarze województwa i podnoszenia świadomości na temat tych praw oraz współpracy między organami ochrony praw uczniowskich, o których mowa w projektowanych art. 42o i art. 42q ustawy – Prawo oświatowe, (gminni i powiatowi rzecznicy praw uczniowskich oraz szkolni rzecznicy praw uczniowskich), działającymi na obszarze województwa;

3) upowszechnianie wiedzy na temat praw i obowiązków uczniowskich;

4) wspieranie członków społeczności szkolnych szkół podstawowych, szkół ponadpodstawowych, szkół artystycznych i placówek, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, mających siedziby na obszarze województwa, w działaniach, o których mowa w projektowanym art. 42l ust. 2 ustawy – Prawo oświatowe;

5) współpraca z Krajowym Rzecznikiem i wykonywanie jego poleceń, o których mowa w projektowanym art. 42e ust. 5 ustawy – Prawo oświatowe;

6) przyjmowanie i rozpatrywanie skarg dotyczących naruszenia praw uczniowskich składanych w interesie:

a) publicznym, w szczególności w sprawach związanych z działalnością szkół podstawowych, szkół ponadpodstawowych, szkół artystycznych lub placówek, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, mających siedziby na obszarze województwa,

b) indywidualnym lub na rzecz osoby trzeciej, za jej zgodą – w uzasadnionych przypadkach, gdy nie jest możliwe lub celowe złożenie skargi do organów ochrony praw uczniowskich, o których mowa w projektowanych art. 42o i art. 42q ustawy – Prawo oświatowe, (gminni i powiatowi rzecznicy praw uczniowskich oraz szkolni rzecznicy praw uczniowskich) albo gdy organy te uznały się za niewłaściwe do rozpatrzenia danej skargi, a także gdy skarga została przekazana przez Krajowego Rzecznika zgodnie z projektowanymi art. 42f ust. 4 pkt 3 lub art. 42m ust. 6 ustawy – Prawo oświatowe.

W konsekwencji, Wojewódzki Rzecznik Praw Uczniowskich będzie mógł:

1) zbadać, nawet bez uprzedzenia, każdą sprawę na miejscu;

2) żądać od organów władzy publicznej, organizacji lub instytucji złożenia wyjaśnień, udzielenia informacji lub udostępnienia akt i dokumentów, w tym zawierających dane osobowe;

3) przedstawić Krajowemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich wniosek lub opinię w każdej sprawie objętej zakresem jego działania;

4) zwrócić się do właściwych organów, organizacji lub instytucji o podjęcie działań na rzecz ucznia z zakresu ich kompetencji; przepisy art. 10a i 10b ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka stosuje się odpowiednio;

- 5) opiniować projekty aktów prawnych dotyczące zakresu jego działania;
- 6) prowadzić mediację;
- 7) żądać uchylenia statutu szkoły podstawowej, szkoły ponadpodstawowej, szkoły artystycznej lub placówki, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, mającej siedzibę na obszarze województwa, albo niektórych jego postanowień w trybie art. 114 ustawy – Prawo oświatowe;
- 8) wydać zalecenia dyrektorowi szkoły podstawowej, szkoły ponadpodstawowej, szkoły artystycznej lub placówki, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe – w przypadku stwierdzenia naruszenia praw uczniowskich w tej szkole lub placówce;
- 9) organizować i prowadzić działalność analityczno-badawczą, edukacyjną i informacyjną na temat praw i obowiązków uczniowskich, a także współpracę między organami ochrony praw uczniowskich, o których mowa w projektowanych art. 42o i art. 42q ustawy – Prawo oświatowe, (gminni i powiatowi rzecznicy praw uczniowskich oraz szkolni rzecznicy praw uczniowskich), działającymi na obszarze województwa;
- 10) organizować i prowadzić dyżury umożliwiające uzyskanie informacji w zakresie ochrony praw uczniowskich oraz pomocy w przypadku indywidualnych naruszeń tych praw; dyżury mogą być organizowane i prowadzone stacjonarne lub z wykorzystaniem środków komunikacji na odległość,

–Gminnych i Powiatowych Rzeczników Praw Uczniowskich, których powołać będą mogły organy stanowiące gmin i powiatów (miast na prawach powiatu). Szczegóły m.in. w zakresie wymagań, trybu powołania i odwołania piastuna organu (z wyjątkiem tego, że kompetencję do tego będzie posiadał organ wykonawczy gminy lub powiatu) czy obsługującego urzędu albo jednostki organizacyjnej określi uchwała organu stanowiącego gminy lub powiatu. Będzie to jedyny organ ochrony praw uczniowskich, którego powołanie będzie fakultatywne.

Do zadań Gminnego Rzecznika Praw Uczniowskich należeć będzie:

- 1) monitorowanie stanu przestrzegania praw uczniowskich w szkołach i placówkach, o których mowa w ust. 2 projektowanego art. 42o ustawy – Prawo oświatowe, tj. w szkołach i placówkach, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, prowadzonych przez gminę lub na których założenie gmina wydała zezwolenie, lub które gmina wpisała do ewidencji, o której mowa w art. 168 ust. 1 ustawy – Prawo oświatowe;
- 2) koordynacja działań w zakresie zwiększania poziomu przestrzegania praw uczniowskich w szkołach i placówkach, o których mowa w ust. 2 projektowanego art. 42o ustawy – Prawo oświatowe, i podnoszenia świadomości na temat tych praw oraz współpracy między Szkolnymi Rzecznikami Praw Uczniowskich, działającymi w tych szkołach;
- 3) upowszechnianie wiedzy na temat praw i obowiązków uczniowskich;
- 4) wspieranie członków społeczności szkolnych w działaniach, o których mowa w ust. 2 projektowanego art. 42o ustawy – Prawo oświatowe;
- 5) współpraca z Krajowym Rzecznikiem Praw Uczniowskich i Wojewódzkim Rzecznikiem Praw Uczniowskich w zakresie, o którym mowa w pkt 2–4;
- 6) przyjmowanie i rozpatrywanie skarg dotyczących naruszenia praw uczniowskich składanych w interesie:
 - a) publicznym, w szczególności w sprawach związanych z działalnością szkół i placówek, o których mowa w ust. 2 projektowanego art. 42o ustawy – Prawo oświatowe,
 - b) indywidualnym lub na rzecz osoby trzeciej, za jej zgodą – w uzasadnionych przypadkach, gdy nie jest możliwe lub celowe złożenie skargi do organu ochrony praw uczniowskich, o którym mowa w projektowanym art. 42q ustawy – Prawo oświatowe (tj. szkolnego rzecznika praw uczniowskich), albo gdy organ ten uznał się za niewłaściwy do rozpatrzenia danej skargi, a także gdy skarga została przekazana zgodnie z właściwością przez inny organ ochrony praw uczniowskich na podstawie z projektowanym art. 42f ust. 4 pkt 3 ustawy – Prawo oświatowe.

Do zadań Powiatowego Rzecznika Praw Uczniowskich należeć zaś będzie:

- 1) monitorowanie stanu przestrzegania praw uczniowskich w szkołach i placówkach, o których mowa w ust. 4 projektowanego art. 42o ustawy – Prawo oświatowe, tj. w szkołach i placówkach, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, prowadzonych przez powiat lub na których założenie powiat wydał zezwolenie, lub które powiat wpisał do ewidencji, o której mowa w art. 168 ust. 1 ustawy – Prawo oświatowe;
- 2) koordynacja działań w zakresie zwiększania poziomu przestrzegania praw uczniowskich w szkołach i placówkach, o których mowa w ust. 4 projektowanego art. 42o ustawy – Prawo oświatowe, tj. w szkołach i placówkach, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, prowadzonych przez powiat lub na których założenie powiat wydał zezwolenie, lub które powiat wpisał do ewidencji, o której mowa w art. 168 ust. 1 ustawy – Prawo oświatowe, i podnoszenia świadomości na temat tych praw oraz współpracy pomiędzy Szkolnymi Rzecznikami Praw Uczniowskich, działającymi w tych szkołach;
- 3) upowszechnianie wiedzy na temat praw i obowiązków uczniowskich;
- 4) wspieranie członków społeczności szkolnych w działaniach, o których mowa w ust. 4 projektowanego art. 42o ustawy – Prawo oświatowe;
- 5) współpraca z Krajowym Rzecznikiem Praw Uczniowskich i Wojewódzkim Rzecznikiem Praw Uczniowskich w zakresie, o którym mowa w pkt 2–4;
- 6) przyjmowanie i rozpatrywanie skarg dotyczących naruszenia praw uczniowskich składanych w interesie:

- a) publicznym, w szczególności w sprawach związanych z działalnością szkół i placówek, o których mowa w ust. 4 projektowanego art. 42o ustawy – Prawo oświatowe, tj. szkół i placówek, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, prowadzonych przez powiat lub na których założenie powiat wydał zezwolenie, lub które powiat wpisał do ewidencji, o której mowa w art. 168 ust. 1 ustawy – Prawo oświatowe,;
- b) indywidualnym lub na rzecz osoby trzeciej, za jej zgodą – w uzasadnionych przypadkach, gdy nie jest możliwe lub celowe złożenie skargi do organu ochrony praw uczniowskich, o którym mowa w projektowanym art. 42q ustawy – Prawo oświatowe (tj. szkolnego rzecznika praw uczniowskich), albo gdy organ ten uznał się za niewłaściwy do rozpatrzenia danej skargi, a także gdy skarga została przekazana zgodnie z właściwością przez inny organ ochrony praw uczniowskich na podstawie projektowanego art. 42f ust. 4 pkt 3 ustawy – Prawo oświatowe.

W konsekwencji, Gminny (Miejski) i Powiatowy Rzecznik Praw Uczniowskich będą mogli:

- 1) zwrócić się do:
 - a) właściwego terytorialnie Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich z wnioskiem o zbadanie sprawy dotyczącej interesu indywidualnego wnioskodawcy lub osoby trzeciej; w uzasadnionych przypadkach Gminny Rzecznik Praw Uczniowskich lub Powiatowy Rzecznik Praw Uczniowskich może zwrócić się z wnioskiem o zbadanie sprawy określonej w zdaniu pierwszym do Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich,
 - b) właściwego terytorialnie Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich lub Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich z wnioskiem o zbadanie sprawy dotyczącej interesu publicznego;
- 2) przedstawić właściwemu terytorialnie Wojewódzkiemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich lub Krajowemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich wniosek lub opinię w każdej sprawie objętej zakresem jego działania;
- 3) opiniować projekty aktów prawnych dotyczące zakresu jego działania;
- 4) prowadzić mediację;
- 5) organizować i prowadzić działalność analityczno-badawczą, edukacyjną i informacyjną na temat praw i obowiązków uczniowskich, a także współpracę między Szkolnymi Rzecznikami Praw Uczniowskich, działającymi w szkołach i placówkach, o których mowa odpowiednio w projektowanym art. 42o ust. 2 lub 4 ustawy – Prawo oświatowe;
- 6) organizować i prowadzić dyżury umożliwiające uzyskanie informacji w zakresie ochrony praw uczniowskich oraz pomocy w przypadku indywidualnych naruszeń tych praw; dyżury mogą być organizowane i prowadzone stacjonarnie lub z wykorzystaniem środków komunikacji na odległość,

– Szkolnych Rzeczników Praw Uczniowskich, którzy będą wybierani przez radę szkoły lub placówki spośród nauczycieli zatrudnionych w danej szkole lub placówce oświatowej w wymiarze co najmniej połowy wymiaru zajęć (z możliwością powołania jednego Szkolnego Rzecznika dla wszystkich szkół wchodzących w skład jednego zespołu szkół). Statut szkoły lub placówki będzie mógł też przewidywać wybór co najmniej jednego ucznia wspomagającego działalność Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich. Projekt przewiduje ponadto fakultatywną kompetencję dla ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania do wydania rozporządzenia przyznającego wynagrodzenie osobom zajmującym to stanowisko.

Do zadań Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich należeć będzie:

- 1) monitorowanie stanu przestrzegania praw uczniowskich w szkole lub placówce, w której działa;
- 2) upowszechnianie wiedzy na temat praw i obowiązków uczniowskich oraz współpraca w tym zakresie z organami szkoły lub placówki, w której działa, oraz opiekunem samorządu uczniowskiego;
- 3) wspieranie członków społeczności szkolnej w działaniach, o których mowa w projektowanym art. 42q ust. 2 ustawy – Prawo oświatowe;
- 4) współpraca z Krajowym Rzecznikiem Praw Uczniowskich oraz właściwymi terytorialnie Wojewódzkim Rzecznikiem Praw Uczniowskich i właściwym Gminnym Rzecznikiem Praw Uczniowskich albo Powiatowym Rzecznikiem Praw Uczniowskich – jeżeli został powołany, w zakresie, o którym mowa w pkt 2 i 3;
- 5) przyjmowanie i rozpatrywanie skarg dotyczących naruszenia praw uczniowskich składanych w interesie:
 - a) publicznym, w szczególności w sprawach związanych z działalnością szkoły lub placówki, w której działa Szkolny Rzecznik,
 - b) indywidualnym lub na rzecz osoby trzeciej, za jej zgodą – w przypadku, gdy skarga dotyczy naruszenia praw uczniowskich w szkole lub placówce, w której działa Szkolny Rzecznik Praw Uczniowskich, albo gdy skarga została przekazana zgodnie z właściwością przez inny organ ochrony praw uczniowskich na podstawie projektowanego art. 42f ust. 4 pkt 3 ustawy – Prawo oświatowe;
- 6) umożliwienie anonimowej formy kontaktu uczniów szkoły lub placówki, w której działa Szkolny Rzecznik Praw Uczniowskich, ze Szkolnym Rzecznikiem Praw Uczniowskich oraz upowszechnienie informacji o tej formie kontaktu przez zamieszczenie jej na stronie internetowej tej szkoły lub placówki lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w tej szkole lub placówce.

W konsekwencji, Szkolny Rzecznik Praw Uczniowskich będzie mógł:

- 1) zwrócić się o zbadanie sprawy, zgodnie z właściwością do Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich lub Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich, a także do Gminnego Rzecznika Praw Uczniowskich albo Powiatowego Rzecznika Praw Uczniowskich – jeżeli został powołany;

- 2) przedstawić Krajowemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich, Wojewódzkiemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich, Powiatowemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich lub Gminnemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich wnioski lub opinie w każdej sprawie objętej zakresem jego działania;
- 3) opiniować projekty aktów prawnych dotyczące zakresu jego działania;
- 4) prowadzić mediację;
- 5) organizować i prowadzić działalność analityczno-badawczą, edukacyjną i informacyjną na temat praw i obowiązków uczniowskich;
- 6) organizować i prowadzić dyżury umożliwiające uzyskanie informacji w zakresie ochrony praw uczniowskich oraz pomocy w przypadku indywidualnych naruszeń tych praw; dyżury mogą być organizowane i prowadzone stacjonarne lub z wykorzystaniem środków komunikacji na odległość.

Opisywane zmiany zostaną wprowadzone do ustawy – Prawo oświatowe w dodawanych art. 42d–42s. W związku z ich wprowadzaniem w życie nowelizacji ulegną ponadto niektóre przepisy: ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1264), ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz. U. z 2023 r. poz. 292), ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. 935, z późn. zm.), ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491, z późn. zm.), ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393), ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622), a także ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich.

W postępowaniach prowadzonych przez rzeczników wszelkich powyższych szczebli rodzice uczniów będą mogli uczestniczyć na zasadach ogólnych, z faktu bycia ich przedstawicielami ustawowymi. Projektowane regulacje nie wprowadzają regulacji odmiennych w tym zakresie, które zmieniałyby ogólne zasady wynikające z władzy rodzicielskiej. Rodzice będą też mogli sami zwrócić się z wnioskiem lub skargą do któregośkolwiek z ww. organów rzecznikowskich z prośbą o interwencję w sprawie ich dziecka.

Kompetencyjna zależność występować będzie jedynie pomiędzy Krajowym a Wojewódzkim Rzecznikiem Praw Uczniowskich. Ten pierwszy będzie bowiem powoływał i odwoływał tego drugiego, a także będzie mógł wydawać mu wiążące polecenia (z uwagi na bycie organem hierarchicznie wyższym). Takiej zależności nie będzie natomiast w pozostałych relacjach, w tym na poziomie szkolnym i samorządowym.

Planuje się natomiast zhierarchizować tryb wnoszenia skarg i wniosków do organów rzecznikowskich, zostawiając w nich swoiste bezpieczniki, o których mowa poniżej.

Szkolny Rzecznik Praw Uczniowskich będzie bowiem przyjmował skargi i wnioski składane w interesie:

- a) publicznym, w szczególności w sprawach związanych z działalnością szkoły lub placówki, w której działa Szkolny Rzecznik Praw Uczniowskich,
- b) indywidualnym lub na rzecz osoby trzeciej, za jej zgodą – w przypadku, gdy skarga dotyczy naruszenia praw uczniowskich w szkole lub placówce, w której działa Szkolny Rzecznik Praw Uczniowskich, albo gdy skarga została przekazana zgodnie z właściwością przez inny organ ochrony praw uczniowskich.

Jego kompetencje będą zatem ograniczone tylko do szkoły lub placówki, w której działa. W przypadku korespondencji kierowanej do Szkolnego Rzecznika ponadto – jako jedynego z organów rzecznikowskich – zakłada się, że będzie ona mogła być anonimowa z uwagi na hermetyczność społeczności szkolnej oraz możliwą do wyobrażenia sobie niechęć niektórych uczniów czy rodziców do składania skarg lub wniosków do Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich pod nazwiskiem z uwagi na tzw. efekt mrozący. W przypadku korespondencji z rzecznikami wyższych szczebli korespondencja anonimowa nie jest przewidywana.

Gminny Rzecznik Praw Uczniowskich zaś stał będzie na straży przestrzegania praw uczniowskich w szkołach i placówkach, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, prowadzonych przez gminę lub na których założenie gmina wydała zezwolenie, lub które gmina wpisała do ewidencji, o której mowa w art. 168 ust. 1 ustawy – Prawo oświatowe. Taki sam zakres miejscowy, tyle że na obszarze powiatu, będzie miał Powiatowy Rzecznik Praw Uczniowskich.

Hierarchiczność składania skarg do Gminnych i Powiatowych Rzeczników Praw Uczniowskich jest widoczna w tym, że ich zadaniem będzie przyjmowanie i rozpatrywanie skarg dotyczących naruszenia praw uczniowskich składanych w interesie:

- a) publicznym, w szczególności w sprawach związanych z działalnością szkół i placówek na obszarze odpowiednio gminy/powiatu,
- b) indywidualnym lub na rzecz osoby trzeciej, za jej zgodą – w uzasadnionych przypadkach, gdy nie jest możliwe lub celowe złożenie skargi do Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich, albo gdy organ ten uznał się za niewłaściwy do

rozpatrzenia danej skargi, a także gdy skarga została przekazana zgodnie z właściwością przez inny organ ochrony praw uczniowskich.

Jasno z tego zatem wynika, że w sprawach indywidualnych najpierw należy złożyć skargę lub wniosek do Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich, a gdy nie będzie to możliwe lub celowe (np. z uwagi na tzw. efekt mrożący) – wówczas można złożyć skargę do Gminnego lub Powiatowego Rzecznika Praw Uczniowskich, jeśli dana jednostka samorządu terytorialnego ich powoła.

W przypadku Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich jego zadaniem będzie przyjmowanie i rozpatrywanie skarg dotyczących naruszenia praw uczniowskich składanych w interesie:

- a) publicznym, w szczególności w sprawach związanych z działalnością szkół podstawowych, szkół ponadpodstawowych, szkół artystycznych lub placówek, o której mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, mających siedziby na obszarze województwa,
- b) indywidualnym lub na rzecz osoby trzeciej, za jej zgodą – w uzasadnionych przypadkach, gdy nie jest możliwe lub celowe złożenie skargi do Szkolnego lub Gminnego/Powiatowego Rzecznika Praw Uczniowskich albo gdy organy te uznały się za niewłaściwe do rozpatrzenia danej skargi, a także gdy skarga została przekazana Wojewódzkiemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich przez Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich do rozpoznania.

Tu zatem także, zasadą jest wnoszenie skarg lub wniosków do organów rzecznikowskich niższego szczebla, chyba że nie będzie to możliwe (np. jednostki samorządu terytorialnego nie powołają Gminnego/Powiatowego Rzecznika Praw Uczniowskich, a w szkole dojdzie do opóźnienia w wyborze Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich) lub celowe (np. efekt mrożący, problem obejmujący więcej szkół).

Wreszcie, zadaniem Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich będzie przyjmowanie i rozpatrywanie skarg dotyczących naruszenia praw uczniowskich składanych w interesie:

- a) publicznym, w szczególności w sprawach związanych z działalnością szkół podstawowych, szkół ponadpodstawowych, szkół artystycznych lub placówek, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8, mających siedziby na obszarze co najmniej dwóch województw,
- b) indywidualnym lub na rzecz osoby trzeciej, za jej zgodą – w uzasadnionych przypadkach, gdy nie jest możliwe lub celowe złożenie skargi do Wojewódzkiego, Gminnego/Powiatowego lub Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich albo gdy organy te uznały się za niewłaściwe do rozpatrzenia danej skargi.

W każdym z tych przypadków zatem wprowadzono hierarchiczność, tyle że z bezpiecznikiem pozwalającym skierować sprawę do organu wyższego szczebla. Bezpiecznik ten będzie można jednak stosować „w uzasadnionych przypadkach, gdy nie jest możliwe lub celowe złożenie skargi do odpowiedniego organu rzecznikowskiego niższego szczebla. Dana osoba nie będzie mogła zatem w pełni swobodnie wybrać organu rzecznikowskiego, do którego się zwróci, ponieważ jej sprawę obejmie hierarchizacja, chyba że wykaże, że akurat w jej przypadku złożenie skargi lub wniosku do organu niższego szczebla „nie jest możliwe lub celowe”.

Zdaniem projektodawcy korzystanie z tego bezpiecznika nie będzie nadużywane, ponieważ każdy z organów rzecznikowskich zostanie jednocześnie wyposażony w kompetencję do przekazywania sprawy do rozpatrzenia organom rzecznikowskim innych szczebli. Gdy zatem, przykładowo, Wojewódzki Rzecznik Praw Ucznia uzna, że nie jest to uzasadniony przypadek pozwalający na pominięcie hierarchizacji, będzie on mógł przekazać sprawę do rozpatrzenia innemu rzecznikowi (np. Szkolnemu);

7. Obligatoryjne powoływanie rad szkół lub placówek. Wnioskodawca ma zamiar wzmocnić społeczną funkcję szkoły lub placówki przez wprowadzenie obowiązku (z wyjątkami dla szkół lub placówek, w których ze względu na specyfikę organizacji pracy nie ma możliwości wyłonienia stałej reprezentacji rodziców lub uczniów, jak np. szkoły przyszpitalne) powoływania w niej rady szkoły lub placówki, o której mowa w art. 80–82 ustawy – Prawo oświatowe. Ma to zapewnić większe uspołecznienie systemu oświaty, ponieważ kompetencje m.in. uchwalania statutu szkoły lub placówki, opiniowania planu pracy szkoły lub placówki czy wybierania Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich zostaną przekazane gremium składającemu się w równej liczbie z nauczycieli, rodziców i uczniów. W mocy pozostanie jednak art. 82 ustawy – Prawo oświatowe wyłączający ten obowiązek wobec szkół i placówek oświatowych, w których nie ma możliwości wyłonienia stałej reprezentacji uczniów lub rodziców (np. szkoły przyszpitalne).

Wejście w życie tej zmiany wymaga nowelizacji art. 80–82 ustawy – Prawo oświatowe;

8. Zmiany w przepisach o samorządzie uczniowskim, tj. w art. 85 ustawy – Prawo oświatowe. Ich wprowadzanie jest konsekwencją powyżej opisanych zmian. Między innymi bowiem w związku z przenoszeniem na poziom ustawy (projektowany art. 42a ustawy – Prawo oświatowe) katalogu praw i wolności uczniowskich niezbędne staje się uchylenie katalogu „podstawowych praw uczniowskich” zawartego w art. 85 ust. 5 ustawy – Prawo oświatowe. Tak samo nowelizacji

ulegą ustępy art. 85 ustawy – Prawo oświatowe w zakresie trybu powoływania nauczyciela na stanowisko opiekuna samorządu uczniowskiego;

9. Zmiany w przepisach dotyczących oceniania uczniów w odniesieniu do uczniów pełnoletnich. Wnioskodawca dostrzega potrzebę uporządkowania sytuacji prawnej uczniów pełnoletnich w szkole lub placówce. Znakomita większość sporów pomiędzy uczniami pełnoletnimi a szkołami lub placówkami, w których się uczą, dotyczy z kolei zagadnienia udostępniania ich ocen czy sporządzonych prac ich rodzicom, mimo wygaśnięcia już władzy rodzicielskiej, z uwagi na aktualną treść art. 44e ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Dlatego właśnie wnioskodawca przewiduje nowelizację treści niektórych ustępów: art. 44b, art. 44e, art. 44g, art. 44l, art. 44n, art. 44zd, art. 44zda, art. 44zf, art. 44zib oraz art. 44zla ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty – dostosowując je do tego, że uczniom pełnoletnim przysługuje pełna zdolność do czynności prawnych, a władza rodzicielska nad nimi już wygasła. Co do zasady jednak rodzicom uczniów pełnoletnich pozostawiony zostanie dostęp do ocen ich pełnoletnich dzieci. Wprowadzona jedynie zostanie instytucja sprzeciwu, która pozwoli pełnoletniemu uczniowi na złożenie oświadczenia woli, którego skutkiem będzie zaprzestanie informowania przez szkołę lub placówkę rodziców pełnoletnich uczniów na temat, przede wszystkim, ocen i przygotowanych prac przez ich pełnoletnie dzieci.

Zmiany te przyniosą pozytywne skutki społeczne, ponieważ potwierdzą, że pełnoletnim uczniom przysługuje pełna zdolność do czynności prawnych i mogą oni decydować o sobie. Jednocześnie jednak regulacja ta pamięta o obowiązku alimentacyjnym i jest z nim harmonijna, ponieważ nie odbiera rodzicom, także tym tworzącym z pełnoletnim uczniem wspólne gospodarstwo domowe, omawianego dostępu z mocy prawa, a jedynie pozwala wyrazić sprzeciw wobec ich udostępniania. Ponadto, zmiana uwzględni czynną obecność rodziców w społecznych organach szkoły i w jej pracy (rada rodziców, rada szkoły);

10. Zmiany w przepisach dotyczących frekwencji uczniów i usprawiedliwiania ich nieobecności. W ocenie projektodawcy, próg 50% nieusprawiedliwionych nieobecności jest zbyt wysoki jako podstawa do uznania, że obowiązek rocznego przygotowania przedszkolnego, obowiązek szkolny lub obowiązek nauki nie jest wypełniany albo jako podstawa do nieklasyfikowania ucznia w sytuacji, gdy brak jest podstaw do ustalenia oceny śródrocznej lub rocznej. Z tego względu wnioskodawca planuje znowelizować treść art. 42 ust. 2 ustawy – Prawo oświatowe i wskazać, że przez niespełnianie obowiązku rocznego przygotowania przedszkolnego, obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki należy rozumieć albo nieusprawiedliwioną nieobecność na co najmniej 50% dni zajęć w okresie jednego miesiąca, albo na co najmniej 25% dni zajęć w okresie całego roku szkolnego.

Zmiana granicy z 50% na 25% nieusprawiedliwionych nieobecności nastąpi też w przypadku klasyfikowania ucznia (nowelizacja art. 44k ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty). Według proponowanej zmiany nieklasyfikowanie ucznia z jednego, kilku albo wszystkich zajęć edukacyjnych będzie miało miejsce w przypadku przekroczenia progu 25% nieobecności nieusprawiedliwionej (bez możliwości zdawania egzaminu klasyfikacyjnego – art. 44k ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty zostanie uchylony) oraz będzie mogło nastąpić – jak dotychczas – jeżeli brak jest podstaw do ustalenia śródrocznej lub rocznej oceny klasyfikacyjnej, tyle że powodem braku tych podstaw ma być nieobecność (w sumie) ucznia przekraczająca 25% (zamiast, jak dotychczas 50%) czasu przeznaczonego na te zajęcia w okresie, za który jest przeprowadzana klasyfikacja. W drugim przypadku uczeń będzie mógł zdawać, tak jak dotychczas, egzamin klasyfikacyjny w przypadku nieobecności usprawiedliwionej.

Nie planuje się radykalnie zmieniać procedury usprawiedliwiania nieobecności na zajęciach edukacyjnych. W katalogu obowiązków uczniowskich (dodawany art. 42b ust. 1 pkt 8 do ustawy – Prawo oświatowe) zostanie bowiem wskazane, że jednym z obowiązków uczniowskich jest uczęszczanie na zajęcia edukacyjne. Uczniowie, a w przypadku uczniów niepełnoletnich – ich rodzice, usprawiedliwiać te nieobecności będą natomiast, jak dotychczas (zob. art. 99 pkt 2 ustawy – Prawo oświatowe w dotychczasowym brzmieniu), w terminie i formie określonych w statucie szkoły lub placówki. Ustawodawca pozostawia tu szkołom i placówkom oświatowym swobodę, jedynie wskazując, że usprawiedliwienie nieobecności powinno zawierać jej powód. Ustawodawca nie determinuje jednak ani terminów, ani zagadnień związanych z udokumentowaniem tychże powodów. Wszelkie te zagadnienia ustalą bowiem szkoły i placówki oświatowe w swoich statutach, na podstawie delegacji przenoszonej w zasadzie w tożsamym brzmieniu z art. 99 pkt 2 ustawy – Prawo oświatowe do art. 42b ust. 1 pkt 8 tejże ustawy (tj. do katalogu obowiązków uczniowskich w dodawanym rozdziale 2a).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Polska jest niewątpliwym pionierem w zakresie praw osób najmłodszych. To Polska przecież była inicjatorem uchwalenia przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych Konwencji o prawach dziecka. Nie inaczej jest w przypadku zagadnienia praw uczniowskich – to zagadnienie lokalne, raczej niespotykane w pozostałych krajach członkowskich OECD czy UE. Co do zasady bowiem, państwa te włączają prawa uczniowskie w szerszą subdziedzinę praw dziecka.

Nie ma zatem innego państwa członkowskiego w OECD czy w UE, w którym istniałby ogólnopaństwowy Rzecznik Praw Uczniowskich. Państwa poprzestają raczej na powołaniu odpowiednika polskiego Rzecznika Praw Dziecka (pierwszym państwem, które tego dokonało, była Norwegia), ewentualnie wydzielają odpowiednie komórki organizacyjne w biurze generalnego ombudsmana (odpowiednika polskiego Rzecznika Praw Obywatelskich).

Widać to wyraźnie, gdy spojrzysz na państwa członkowskie *European Network of Ombudspersons for Children* (ENOC; tłum. Europejska Sieć Rzeczników Praw Dziecka). Sieć ta skupia państwa członkowskie Rady Europy i należą do niej 44 instytucje z 34 państw. Jasno zatem widać, że popularne w państwach członkowskich i OECD (w jej europejskiej części) i UE (bo są one jednocześnie członkami Rady Europy) odpowiedników Rzeczników Praw Dziecka, które zajmują się również zagadnieniem praw uczniowskich. Brak jest jednak innego państwa, w którym powołany byłby odrębny organ rzecznikowski dla uczniów. Powołanie takiego organu jest natomiast, w ocenie wnioskodawcy, niezbędne. Bo choć większość uczniów może zwrócić się do Rzecznika Praw Dziecka o pomoc, to organ ten zajmuje się sprawami osób jedynie do osiągnięcia pełnoletności. W systemie oświaty natomiast liczna jest także grupa osób pełnoletnich, które wciąż uczęszczają do szkół lub placówek oświatowych. Niecelowe jest natomiast pozostawianie wszystkich spraw uczniów, w szczególności pełnoletnich, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, ponieważ organ ten jest obciążony wieloma innymi zagadnieniami prawnoczęlowymi. Uczniowie zaś są szczególnie narażeni na naruszenia praw człowieka, ponieważ są osobami w młodym wieku oraz niewyspecjalizowanymi w prawie. Dlatego właśnie wnioskodawca uznaje za celowe powołanie struktury organów rzecznikowskich, które działałyby wyłącznie na rzecz uczniów i ich praw, a także posiadały realne i skuteczne narzędzia interwencji w sprawach uczniowskich.

Fakt natomiast, że w innych państwach OECD czy UE rzecznicy praw uczniowskich nie są na poziomie przede wszystkim krajowym powoływani, nie sprawia jednak, że jest to rozwiązanie niecelowe. Koncept praw uczniowskich jako kategorii odrębnej od praw dziecka jest stosunkowo nowy, ale argumenty przedstawione w pkt 1 OSR pokazują, że zdecydowanie należy strukturę rzecznikowską powołać. Trzeba też zauważyć, że kompetencje z zakresu oświaty i wychowania nie są kompetencjami czy to wyłącznymi, czy współdzielonymi przez Unię Europejską. Każde państwo ma tu swoją swobodę, a jednocześnie swoje własne problemy w tym zakresie. Rzeczpospolita Polska zatem, zauważając rosnącą świadomość uczniów w zakresie ich praw i obowiązków, a także skalę problemów, która wynika z codziennej pracy szkoły czy placówki oświatowej, postanowiła wzmocnić sytuację prawną uczniów przez kodyfikację ich praw i obowiązków, a także poprzez powołanie struktury organów rzecznikowskich działających na ich rzecz.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
szkoły i placówki oświatowe	20 581	system informacji oświatowej na dzień 30.01.2025 r.	Obowiązki w zakresie powołania rady szkoły lub placówki, Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich oraz dostosowania statutu do zmian.
uczniowie szkół, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy – Prawo oświatowe, i placówek oświatowych, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe	4 894 761	system informacji oświatowej na dzień 30.01.2025 r.	Powołanie dla uczniów organów rzecznikowskich, zmiany w prawie pozwalające uczniom na łatwiejsze zapoznawanie się z ich prawami oraz obowiązkami, możliwość członkostwa w radzie szkoły lub placówki.
nauczyciele szkół, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy – Prawo oświatowe, i placówek oświatowych, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe	548 375	system informacji oświatowej na dzień 30.01.2025 r.	Reforma systemu praw i obowiązków uczniowskich, powołanie Wojewódzkiego i Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich spośród nauczycieli, możliwość członkostwa w radzie szkoły lub placówki; nadanie statusu funkcjonariusza publicznego.
przedstawiciele ustawowi uczniów	ok. 9,8 mln	Dwukrotność liczby uczniów obliczonej jak powyżej; jest to przybliżenie niedokładne, nieuwzględniające liczby rodziców samodzielnie wychowujących dzieci z powodu braku dokładnych danych	Możliwość członkostwa w radzie szkoły lub placówki, możliwość zwrócenia się o pomoc w sprawie dziecka do organów rzecznikowskich.

Minister właściwy ds. oświaty i wychowania	1	Nie dotyczy.	Powołanie i obsługa Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich.
Kuratoria oświaty	16	Nie dotyczy.	Powołanie i obsługa Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich.
Gminy, powiaty i miasta na prawach powiatu	2793	Nie dotyczy.	Fakultatywne powołanie i obsługa Gminnego (Miejskiego) albo Powiatowego Rzecznika Praw Uczniowskich.
Rzecznik Praw Obywatelskich	1	Nie dotyczy.	Nałożenie obowiązku współpracy Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich z Rzecznikiem Praw Obywatelskich.
Rzecznik Praw Dziecka	1	Nie dotyczy.	Nałożenie obowiązku współpracy Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich z Rzecznikiem Praw Dziecka.
Naczelny Sąd Administracyjny	1	Nie dotyczy.	Kompetencja Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich do udziału w postępowaniach sądownoadministracyjnych i do wnioskowania o wydanie uchwały przez Naczelny Sąd Administracyjny.
Wojewódzkie sądy administracyjne	16	Nie dotyczy.	Kompetencja Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich do udziału w postępowaniach sądownoadministracyjnych.
Rada Dialogu z Młodym Pokoleniem	1	Nie dotyczy.	Dodanie Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich do grona członków Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem.
Trybunał Konstytucyjny	1	Nie dotyczy.	Kompetencja Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich do udziału w postępowaniach dotyczących praw uczniowskich przed Trybunałem Konstytucyjnym.
Sąd Najwyższy	1	Nie dotyczy.	Kompetencja Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich do wnioskowania o wydanie uchwały przez Sąd Najwyższy oraz do złożenia skargi nadzwyczajnej.
Sądy powszechne	377	Otwarte Dane, <i>Lista sądów powszechnych</i> , https://dane.gov.pl/pl/dataset/985,lista-sadow-powszechnych/resource/55043/table [dostęp: 20 lutego 2025 r.]. Stan na 27 lutego 2024 r.	Kompetencja Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich do żądania wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych oraz brania udziału w toczącym się już postępowaniu – na prawach przysługujących prokuratorowi

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie przedstawiony do uzgodnień, konsultacji publicznych oraz opiniowania w ramach rządowego procesu legislacyjnego. Uzgodnienia zostaną przeprowadzone w trybie określonym w uchwale nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. 2024 poz. 806, z późn. zm.).

Konsultacje publiczne będą trwały 30 dni. W ich ramach projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Edukacji zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w

procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt zostanie też przedstawiony następującym podmiotom:

- 1) Centrum Edukacji Obywatelskiej;
- 2) Federacja Inicjatyw Oświatowych;
- 3) Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelna Organizacja Techniczna;
- 4) Fundacja Rozwoju Dzieci im. Komeńskiego;
- 5) Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji;
- 6) Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej;
- 7) Komitet Nauk Pedagogicznych PAN;
- 8) Konferencja Dyrektorów Bibliotek Pedagogicznych;
- 9) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 10) Krajowe Forum Oświaty Niepublicznej;
- 11) Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych;
- 12) Ogólnopolskie Porozumienie Rad Rodziców;
- 13) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kadry Kierowniczej Oświaty;
- 14) Polska Akademia Umiejętności;
- 15) Polska Izba Książki – Sekcja Wydawców Edukacyjnych;
- 16) Polskie Towarzystwo Ekonomiczne – Zarząd Krajowy;
- 17) Społeczne Towarzystwo Oświatowe;
- 18) Stowarzyszenie Umarłych Statutów;
- 19) Fundacja na rzecz Praw Ucznia;
- 20) Fundacja Varia Posnania;
- 21) Stowarzyszenie Kogitorium;
- 22) Stowarzyszenie Do!Pamina Lab;
- 23) Parlament Młodych RP;
- 24) Rada Młodzieżowa przy Parlamentarnym Zespole ds. Młodzieży;
- 25) Stowarzyszenie Precedens;
- 26) Fundacja Ważne Sprawy;
- 27) Stowarzyszenie Dyrektorów Szkół Średnich;
- 28) Stowarzyszenie Doradców Szkolnych i Zawodowych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 29) Towarzystwo Wiedzy Powszechnej – Zarząd Główny;
- 30) Unia Metropolii Polskich;
- 31) Unia Miasteczek Polskich;
- 32) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 33) Związek Miast Polskich;
- 34) Związek Powiatów Polskich;
- 35) Związek Województw RP.

Projekt zostanie ponadto przekazany do opiniowania następującym podmiotom:

- 1) Rzecznik Praw Obywatelskich;
- 2) Rzecznik Praw Dziecka;
- 3) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 4) Instytut Badań Edukacyjnych – Państwowy Instytut Badawczy.
- 5) Centralna Komisja Egzaminacyjna;
- 6) Rada Dialogu z Młodym Pokoleniem;
- 7) Trybunał Konstytucyjny;
- 8) Naczelny Sad Administracyjny;
- 9) Sąd Najwyższy;
- 10) Rada Dialogu Społecznego;
- 11) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 12) Forum Związków Zawodowych;
- 13) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 14) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 15) Chrześcijański Związek Zawodowy „Solidarność im. ks. J. Popiełuszki”;
- 16) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 17) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność 80”;
- 18) Komisja Krajowa NSZZ Solidarność;
- 19) Konfederacja Związków Zawodowych Górnictwa w Polsce;
- 20) Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”;

- 21) Krajowy Sekretariat Pracowników Oświaty NSZZ „Solidarność 80”;
- 22) NSZZ Pracowników Schronisk dla Nieletnich i Zakładów Poprawczych;
- 23) Sekcja Krajowa Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”;
- 24) Wolny Związek Zawodowy „Forum – Oświata”;
- 25) Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- 26) Związek Zawodowy Nauczycieli Średnich Szkół Leśnych w Polsce;
- 27) Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego;
- 28) Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”;
- 29) Związek Zawodowy „Rada Poradnictwa”;
- 30) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 31) Konfederacja „Lewiatan”;
- 32) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 33) Związek Pracodawców – Business Centre Club;
- 34) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 35) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 36) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Projekt, oprócz bazowania na rekomendacjach powołanego przez Ministrę Edukacji Zespołu do spraw Praw i Obowiązków Ucznia, był pre-konsultowany przez zaprezentowanie informacji na jego temat i odbycie dyskusji z posłami oraz partnerami społecznymi podczas posiedzenia sejmowej Podkomisji stałej do spraw jakości kształcenia i wychowania. Posiedzenie w tej sprawie odbyło się 7 listopada 2024 r.

W celu prekonsultowania przepisów o przyznaniu nauczycielom, wychowawcom i innym pracownikom pedagogicznym statusu funkcjonariusza publicznego projektodawca odbył w styczniu 2025 r. zdalne spotkanie z przedstawicielami związków zawodowych reprezentujących nauczycieli.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2024 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	1,39 23	1,42 7	1,46 28	1,49 93	1,53 67	1,57 52	1,61 45	1,65 49	1,69 62	1,73 86	15,5975
budżet państwa		0	1,14 84	1,17 71	1,20 66	1,23 67	1,26 76	1,29 93	1,33 18	1,36 51	1,39 92	1,43 42	12,866
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki: Fundusz Ubezpieczeń Społecznych		0	0,16 83	0,17 25	0,17 68	0,18 12	0,18 57	0,19 04	0,19 51	0,2 0,2	0,20 5	0,21 01	1,8851
Fundusz Pracy		0	0,07 26	0,07 44	0,07 63	0,07 82	0,08 01	0,08 21	0,08 42	0,08 63	0,08 84	0,09 06	0,8132
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych		0	0,00 3	0,00 3	0,00 31	0,00 32	0,00 33	0,00 34	0,00 34	0,00 35	0,00 36	0,00 37	0,0332
Wydatki ogółem		0	4,23	4,34	4,45	4,56	4,67	4,79	4,91	5,03	5,16	5,29	47,43
budżet państwa		0	4,23	4,34	4,45	4,56	4,67	4,79	4,91	5,03	5,16	5,29	47,43
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	- 2,8 377	- 2,9 13	- 2,9 872	- 3,0 607	- 3,1 333	- 3,2 148	- 3,2 955	- 3,3 751	- 3,4 638	- 3,5 514	-31,8325
budżet państwa		0	- 3,08 16	- 3,16 29	- 3,24 34	- 3,32 33	- 3,40 24	- 3,49 07	- 3,57 82	- 3,66 49	- 3,76 08	- 3,85 58	-34,564
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki: Fundusz Ubezpieczeń Społecznych		0	0,16 83	0,17 25	0,17 68	0,18 12	0,18 57	0,19 04	0,19 51	0,2 0,2	0,20 5	0,21 01	1,8851
Fundusz Pracy		0	0,07 26	0,07 44	0,07 63	0,07 82	0,08 01	0,08 21	0,08 42	0,08 63	0,08 84	0,09 06	0,8132
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych		0	0,00 3	0,00 3	0,00 31	0,00 32	0,00 33	0,00 34	0,00 34	0,00 35	0,00 36	0,00 37	0,0332
Źródła finansowania	Nakłady będą finansowane ze środków pozostających do dyspozycji – odpowiednio – ministra												

	właściwego do spraw oświaty i wychowania oraz wojewodów, w ramach limitów wydatków wynikających z ustawy budżetowej, a także z budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Minister Edukacji deklaruje, że środki na wykonanie ustawy zostaną przewidziane wśród wydatków pozostających w dyspozycji Ministra Edukacji oraz wojewodów, w ramach ich limitów wydatków. Utworzenie Gminnych (Miejskich) i Powiatowych Rzeczników Praw Uczniowskich jest fakultatywne, wobec czego to do samorządu gminnego lub powiatowego należy decyzja o wysokości nakładów oraz o ich źródle, jeśli podejmie on decyzję o utworzeniu takiego stanowiska. Wskazać trzeba, że źródłem finansowania będzie wówczas budżet powołującej go jednostki samorządu terytorialnego. Gdyby wydane zostało rozporządzenie przyznające Szkolnym Rzecznikom Praw Uczniowskich wynagrodzenie, wówczas źródłem finansowania tego wynagrodzenia byłyby budżety jednostek samorządu terytorialnego w ramach tzw. potrzeb oświatowych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt będzie wymagał nakładów głównie na wynagrodzenia Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich, Wojewódzkich Rzeczników Praw Uczniowskich, Gminnych (Miejskich) i Powiatowych Rzeczników Praw Uczniowskich, a także na ich obsługę i działalność. Co się tyczy nakładów na wynagrodzenie Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich oraz na jego obsługę, wnioskodawca planuje, że jego wynagrodzenie będzie równe 95% wynagrodzenia podsekretarza stanu. Wysokość wynagrodzenia podsekretarza stanu wynika zaś z mnożnika pochodzącego z rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 22 listopada 2021 r. w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. 2024 r. poz. 778) oraz kwoty bazowej wynikającej corocznie z ustawy budżetowej (w 2025 r. jest to 1878,89 zł). Z powyższego wynika, że miesięczne wynagrodzenie Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich brutto będzie równe: $95\% \cdot (7,04 + 1,92) \cdot 1878,89$ zł, tj. 15 993,11 zł. Wraz z pochodnymi (koszt pracodawcy, tzw. brutto-brutto) nakłady na miesięczne wynagrodzenie Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich wyniosą 19 268,49 zł. W ujęciu rocznym będzie to zatem wydatek równy 231 221,88 zł. Nie planuje się wypłacać Krajowemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich tzw. trzynastego wynagrodzenia. Projekt ustawy przewiduje jednak możliwość powiększenia powyższego wynagrodzenia o dodatek stażowy w wysokości 5-20% (przyznawany na zasadach ogólnych). Tego kosztu nie można jednak oszacować w momencie projektowania ustawy z uwagi na niewiedzę na temat tego, czy osoba powołana na Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich będzie uprawniona do tego dodatku, czy nie. Do obsługi Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich będzie konieczne zaangażowanie pracowników i urzędników służby cywilnej, przy czym za zapewnienie obsługi odpowiadać ma urząd obsługujący ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Przewiduje się, że koszt etatów go obsługujących, wraz z pochodnymi i trzynastym wynagrodzeniem, wyniesie maksymalnie 1 000 000 zł rocznie. Ma to związek z planowanymi nakładami kadrowymi na obsługę Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich (nie więcej niż 10 etatów). Tyle etatów będzie wystarczające dzięki temu, że zdecydowaną większość spraw rozpatrywać będą organy rzecznikowskie niższych szczebli. Dzięki zatem temu, że rzecznicy będą też na poziomach szkolnym, samorządowym (fakultatywnie) i wojewódzkim i to do nich, co do zasady, trzeba będzie kierować skargi i wnioski w pierwszej kolejności, sam Krajowy Rzecznik Praw Uczniowskich nie będzie rozpatrywał aż tak wielu spraw. Jego zadania będą bardziej dotyczyły problemów systemowych i węzłowych, w tym tych wykraczających poza jedno województwo czy o zasięgu ogólnopolskim, a także koordynacji i harmonizacji pracy organów rzecznikowskich. Bazując na informacjach rocznych Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka (por. pkt 1 OSR), oszacować można, że liczba spraw rozpatrywanych szczególnie przez Wojewódzkich i Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich będzie wynosić kilka tysięcy rocznie. Niemożliwa do oszacowania jest natomiast liczba spraw, które będą wpływać do rzeczników na poziomie szkolnym i samorządowym. Do tego założyć należy ok. 300 000 zł rocznie na działalność Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich, w tym na wydawane przez niego materiały edukacyjne, zlecane ekspertyzy i opinie oraz koszty podróży. Łącznie zatem wydatki te należy szacować na ok. 1 531 221,88 zł rocznie. W zakresie zaś wynagrodzeń i obsługi Wojewódzkich Rzeczników Praw Uczniowskich, ich wynagrodzenie będzie jednolite na poziomie kraju i równe 60% wynagrodzenia wicewojewody. Wysokość wynagrodzenia wicewojewody wynika zaś z mnożnika pochodzącego z rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 22 listopada 2021 r. w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz kwoty bazowej wynikającej corocznie z ustawy budżetowej (w 2025 r. jest to 1878,89 zł). Z powyższego wynika, że miesięczne wynagrodzenie Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich brutto będzie równe:

$60\% \cdot (5,60 + 1,68) \cdot 1878,89$ zł, tj. 8 206,99 zł. Wraz z pochodnymi (koszt pracodawcy, tzw. brutto-brutto) nakłady na miesięczne wynagrodzenie Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich wyniosą 9 887,78 zł. W ujęciu rocznym będzie to wydatek równy 118 653,36 zł. Nie planuje się wypłacać Wojewódzkiemu Rzecznikowi tzw. trzynastego wynagrodzenia. Projekt ustawy przewiduje jednak możliwość powiększenia powyższego wynagrodzenia o dodatek stażowy w wysokości 5–20% (przyznawany na zasadach ogólnych). Tego kosztu nie można jednak oszacować w momencie projektowania ustawy z uwagi na niewiedzę na temat tego, czy osoba powołana na Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich będzie uprawniona do tego dodatku, czy nie.

Kwotę tę należy pomnożyć razy 16 województw (łącznie: 1 898 453,76 zł). Nie przewiduje się tworzenia dodatkowych etatów dla obsługi Wojewódzkich Rzeczników Praw Uczniowskich. Do tego założyć należy ok. 50 000 zł rocznie na działalność każdego Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich ($50\,000\text{ zł} \cdot 16\text{ województw} = 800\,000\text{ zł}$), w tym na wydawane przez nich materiały edukacyjne, zlecane ekspertyzy i opinie oraz koszty podróży. Łącznie zatem wydatki na tym szczeblu należy szacować na 2 698 453,76 zł rocznie.

Suma dwóch powyższych kosztów jest równa 4 229 675,64 zł rocznie.

Niemożliwe do przewidzenia są nakłady na Gminnych (Miejskich) i Powiatowych Rzeczników Praw Uczniowskich, ponieważ decyzja o ich powołaniu jest dla jednostek samorządu terytorialnego fakultatywna. Wnioskodawca nie ma zatem wpływu na to, ile jednostek samorządu terytorialnego ostatecznie powoła takiego Gminnego (Miejskiego) czy Powiatowego Rzecznika. To rada gminy lub powiatu (rada miasta na prawach powiatu) ma też ustalać wynagrodzenie Rzecznika tego szczebla oraz sposób jego obsługi. Biorąc to pod uwagę, nie jest możliwe oszacowanie wysokości nakładów na szczebel samorządowy, wobec czego stosowna tabela w zakresie jednostek samorządu terytorialnego pozostaje na poziomie równym 0 zł.

Projektodawca na moment sporządzania projektu ustawy nie planuje skorzystać z kompetencji fakultatywnej do przyznania wynagrodzenia Szkolnym Rzecznikom Praw Uczniowskich. Decyzja ta jest podjęta w celu ograniczania wydatków dla budżetu państwa. Takie wynagrodzenie zostanie przyznane tylko wtedy, gdy w ustawie budżetowej zostaną na to przewidziane środki finansowe.

Gdyby zaś jednak zacząć je wypłacać, to wówczas wskazać trzeba, że projekt ustawy przewiduje, że wynagrodzenie dla Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich wyniesie nie więcej niż 300 zł miesięcznie brutto. Wynagrodzenie to nie będzie waloryzowane ani nie będzie składnikiem średniego wynagrodzenia nauczyciela. Wraz z pochodnymi, takie wynagrodzenie generowałoby jednostkowy miesięczny koszt w postaci 361,44 zł. W ujęciu wszystkich szkół i placówek (z zastrzeżeniem nieodjęcia od liczby szkół i placówek liczby szkół i placówek zespolonych w jeden zespół szkół, który będzie mógł powołać jednego, wspólnego Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich; będzie to kompetencja fakultatywna, więc nie wiadomo, ile zespołów szkół z tej kompetencji skorzysta, w konsekwencji czego bezpieczniej jest wskazać wyliczenie dla wszystkich szkół i placówek, zgodnie z Systemem Informacji Oświatowej), na które oddziałuje projekt, w perspektywie całego roku ($361,44\text{ zł} \cdot 12\text{ miesięcy} \cdot 20\,581\text{ szkół i placówek}$), wydatek ten kształtowałby się na poziomie 89 265 559,70 zł rocznie (bez planu waloryzowania). Jak jednak wskazano, na ten moment, aż do momentu zabezpieczenia środków finansowych w odpowiedniej wysokości w ustawie budżetowej, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania nie wyda rozporządzenia przyznającego niniejsze wynagrodzenie. Z tego względu powyższa tabela również nie przewiduje ponoszenia tego wydatku.

Po stronie dochodów zaś uwzględniono wpływy z podatków PIT oraz składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Solidarnościowy w zakresie wynagrodzeń Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich, pracowników go obsługujących oraz Wojewódzkich Rzeczników. Łączne ich wynagrodzenia mają wynieść (brutto-brutto, koszty pracodawcy) 3 129 675,64 zł rocznie. Z tego wynika, że wpływy na PIT wyniosą 890 974,00 zł, składki na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe zarówno po stronie pracownika, jak i pracodawcy) – 168 258,86 zł, składka zdrowotna – 257 443,39 zł, wpłata na Fundusz Pracy – 72 577,75 zł, a składka na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (tzw. Fundusz Solidarnościowy) – 2 962,36 zł. Łącznie zatem wpływy te wniosą: 1 392 216,36 zł, z czego wpływy na PIT i ze składki zdrowotnej trafią do budżetu państwa (1 148 417,39 zł), a z pozostałych składek i wpłat do odpowiednich funduszy. Z uwagi na wprowadzone zmiany w zakresie partycypowania jednostek samorządu terytorialnego w podatku PIT nie jest możliwe oszacowanie poziomu dochodów jednostek samorządu terytorialnego z tego tytułu.

Założono coroczny wzrost inflacyjny wydatków w uśrednionej szacunkowej wysokości 2,5%, który znajduje się w środku inflacyjnym NBP (zgodnie z wydanymi w październiku 2024 r. wytycznymi

	Ministra Finansów dotyczącymi stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw – https://www.gov.pl/attachment/3e702932-058f-4ed7-9f0a-cf9e70ae8685 [dostęp: 20 lutego 2025 r.]). Pozostałe zmiany przewidywane przez projektowaną regulację nie rodzą skutków dla sektora finansów publicznych.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z – r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zwiększona zostanie pewność prawa, ułatwione zostanie zapoznanie się z katalogami praw i obowiązków uczniowskich, a także powołane zostaną organy rzecznikowskie dla uczniów – osób szczególnie narażonych na naruszenia ludzkich praw i wolności z uwagi na niski wiek oraz niewykwalifikowanie w prawie. Wpływ na rodziny i obywateli będzie zatem bardzo pozytywny. Dzięki bowiem przewidzeniu na poziomie ustawowym katalogu praw i obowiązków uczniowskich prościej będzie dbać o ich przestrzeganie. Ich zawarcie w jednym miejscu w ustawie pozwoli bowiem zapoznać się z nimi wszystkim zainteresowanym, w tym uczniom, którzy są w wieku dziecięcym lub młodzieżowym i nie są wykwalifikowani w prawie. Możliwość prostszego zapoznania się z katalogiem przysługujących im praw, ale też i nałożonych obowiązków, sprawi natomiast, że poziom ich przestrzegania ulegnie poprawie (dzięki temu, że, w przeciwieństwie do obecnego stanu prawnego, dokładnie oraz jednolicie na poziomie kraju wskazane będzie, jakie uczniowie mają prawa, a jakie obowiązki). Dzięki lepszemu zrozumieniu swoich praw i obowiązków uczniowie będą mogli też podejmować bardziej świadome decyzje dotyczące swojej edukacji. Wiedza na temat dostępnych mechanizmów ochrony praw uczniowskich oraz samych katalogów praw i obowiązków może zbudować w młodych ludziach większe poczucie odpowiedzialności za przestrzeganie zasad, zarówno względem siebie, jak i innych jednostek (vide art. 31 ust. 2 zd. 1 Konstytucji RP). Proponowana zmiana pozytywnie wpłynie też na pracę nauczycieli. Oni również nie posiadają przecież wykształcenia prawniczego. Dzięki zatem zebraniu w jedno miejsce praw i obowiązków uczniowskich będą oni mogli lepiej te postanowienia wypełniać. Z punktu widzenia rodziców natomiast, jednolity na poziomie kraju katalog uczniowskich praw i obowiązków zwiększy transparentność systemu oświaty. Powołanie zaś kompleksowej struktury organów rzecznikowskich powinno zmniejszyć liczbę konfliktów w środowisku szkolnym.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: W sposób oczywisty ustanowienie kompleksowego i czteropoziomowego systemu organów rzecznikowskich, stojących na straży praw i wolności uczniowskich, doprowadzi do zwiększenia się liczby dokumentów i procedur. Zdaniem projektodawcy jednak ustanowienie tych procedur jest korzystne dla ich adresatów. Od momentu powołania struktury rzecznikowskiej, korzystając z zaproponowanych procedur, uczniowie i ich rodzice będą mogli ubiegać się o ochronę czy wsparcie prawne w zakresie podejrzenia naruszenia przez kogoś praw uczniowskich.

Wprowadzane zmiany, w szczególności na poziomie szkolnym, będą ponadto wymagały dostosowania statutów szkół lub placówek (skoro rady szkół lub placówek mają stać się obowiązkowe, a w szkołach i placówkach wybierani będą Szkolni Rzecznicy Praw Uczniowskich). To zwiększy liczbę dokumentów.

Zdaje się jednak, że powołanie zaproponowanej struktury rzecznikowskiej skróci jednak czas na załatwienie sprawy (wniosku lub skargi w zakresie podejrzenia naruszenia przez kogoś praw uczniowskich). Dotychczas bowiem, co do zasady, o pomoc trzeba było ubiegać się u kuratora oświaty (chyba że szkoła albo jednostka samorządu terytorialnego powołały rzecznika niższego szczebla; nie są to jednak rozwiązania powszechne ani, szczególnie na poziomie samorządowym, częste). Skoro zaś powstanie czterostopniowa struktura organów stojących na straży praw uczniowskich, to możliwość zwrócenia się z wnioskiem lub skargą np. na poziom szkolny sprawi, że dany rzecznik będzie mniej obciążony pracą (ponieważ będzie obsługiwał jedną szkołę lub placówkę, a nie całe województwo) i odpowie szybciej.

Dostosowanie statutów szkół lub placówek bezproblemowo może dokonać się w formie przyjętej w danej szkole lub placówce. Tak samo organy rzecznikowskie będą przyjmować wnioski i skargi wpływające do nich bez zachowania szczególnej formy, co oznacza, że możliwe będzie zwrócenie się do nich z wnioskiem lub skargą także w postaci elektronicznej.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt nie ma istotnego wpływu na rynek pracy. Wejście w życie niniejszego projektu wywrze minimalny wpływ na rynek pracy przez stworzenie nie więcej niż kilkunastu etatów. Ewentualne skorzystanie z kompetencji fakultatywnej do przyznania wynagrodzenia Szkolnym Rzecznikom Praw Uczniowskich może natomiast wywrzeć pozytywny wpływ na rynek pracy przez uatrakcyjnienie, choć nie w wysokim stopniu, zawodu nauczyciela.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: oświata i wychowanie	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana ustawa będzie miała wpływ na obszar działu administracji rządowej „oświata i wychowanie”. Projekt jest bowiem reformą systemu praw i obowiązków uczniowskich – zarówno pod względem materialnym, jak i ustrojowym poprzez powołanie Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich, Wojewódzkich Rzeczników Praw Uczniowskich, Gminnych (Miejskich) i Powiatowych Rzeczników Praw Uczniowskich i Szkolnych Rzeczników Praw Uczniowskich. Przewiduje się, że wpływ na ten obszar będzie pozytywny. Członkowie społeczności szkolnych będą bowiem mogli zapoznać się z katalogami praw i obowiązków uczniowskich – zebranych w jednym miejscu, a nie znajdującymi się w różnych miejscach systemu prawnego,	

	w tym w aktach prawnych o różnej hierarchicznej mocy. To z pewnością zwiększy poziom przestrzegania praw i wolności uczniów, a także ułatwi uświadamianie ich na ten temat. Oparcie katalogu praw i wolności uczniowskich o normę charakteru semiimperatywnego pozwoli ponadto zapewnić jednolite minimum (standard) na poziomie całego kraju. Z drugiej zaś strony zebranie uczniowskich obowiązków w jeden katalog na poziomie ustawy pomoże uczniom zapoznać się z nimi i wywiązywać się z nich (dzięki pozyskanej wiedzy, jakie dokładnie są ich obowiązki). Nauczycielom zaś z tożsamego powodu łatwiej będzie te obowiązki egzekwować. Ponadto, zmiana ta przyniesie pozytywny skutek społeczny w postaci oparcia katalogu obowiązków uczniowskich o regulację ustawową. Powstanie systemu ochrony praw człowieka przez powołanie Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich, Wojewódzkich Rzeczników Praw Uczniowskich, Samorządowych Rzeczników Praw Uczniowskich i Szkolnych Rzeczników Praw Uczniowskich przyniesie pozytywne skutki społeczne, ponieważ przyzna uczniom (tj. grupie szczególnie narażonej na naruszenia jej praw i wolności z powodu wieku, niskiej świadomości prawnej oraz hierarchicznej podległości) dedykowane im organy rzecznikowskie, do których będą mogli zwrócić się o pomoc. Jednocześnie projekt ma wpływ na Trybunał Konstytucyjny, Sąd Najwyższy, sądy powszechne i administracyjne z uwagi na przyznanie Krajowemu Rzecznikowi Praw Uczniowskich kompetencji do: – udziału w postępowaniach dotyczących praw uczniowskich przed Trybunałem Konstytucyjnym; – wnioskowania o wydanie uchwały przez Sąd Najwyższy oraz do złożenia skargi nadzwyczajnej. – udziału w postępowaniach sądownoadministracyjnych i do wnioskowania o wydanie uchwały przez Naczelnego Sądu Administracyjnego; – żądania wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych oraz brania udziału w toczącym się już postępowaniu – na prawach przysługujących prokuratorowi; – przyznanie nauczycielom, wychowawcom i innym pracownikom pedagogicznym statusu funkcjonariuszy publicznych.
--	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, by ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2026 r. Wyjątkiem są jednak przepisy o Krajowym Rzeczniku Praw Uczniowskich (art. 1 pkt 3 projektu ustawy w zakresie art. 42d–42k ustawy – Prawo oświatowe, art. 2, art. 4–11 projektu ustawy), które mają wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy.

Przewidzenie tego wyjątku ma na celu przeprowadzenie naboru na stanowisko Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich bez zbędnej zwłoki, przy zachowaniu niezbędnej *vacatio legis*.

Do tego planuje się, by zmiany, o których mowa w art. 1 pkt 2 i art. 3 pkt 4 (tj. zmiany w zakresie frekwencji i klasyfikacji) weszły w życie z dniem 1 września 2026 r. Ten wyjątek jest wyrazem wypełnienia przez projektodawcę zasady ochrony interesów w toku, która wynika z art. 2 Konstytucji RP.

Wykonanie przez szkoły i placówki oświatowe poszczególnych nowych obowiązków zostanie jednak, dzięki przepisom przejściowym, nieco odsunięte w czasie. W szkołach lub placówkach, w których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie została powołana rada szkoły lub placówki, powołuje się radę szkoły lub placówki nie później niż do dnia 30 września 2026 r. Przepisy art. 82 ust. 2 ustawy – Prawo oświatowe stosuje się. Szkoły lub placówki dostosują statuty do zmian wynikających z omawianej ustawy w terminie do dnia 31 sierpnia 2026 r., z tym że w szkołach podstawowych, szkołach ponadpodstawowych, szkołach artystycznych lub placówkach, o których mowa w art. 2 pkt 3, 4 i 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, w których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy została powołana rada szkoły lub placówki, w zakresie zmian wynikających z art. 42q–42s ustawy – Prawo oświatowe, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w terminie do 15 lutego 2026 r.

Projekt ustawy zawiera normy upoważniające ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania do wydania dwóch rozporządzeń, z czego jedna jest fakultatywna. Są to odpowiednio projekty rozporządzeń w sprawie:

- 1) sposobu i trybu przeprowadzenia naboru na stanowisko Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich oraz składu i trybu pracy komisji konkursowej, sposobu potwierdzania spełniania wymagań na Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich, sposobu wyłaniania kandydata, sposobu sprawowania nadzoru nad prawidłowością postępowania konkursowego oraz trybu jego unieważnienia;
- 2) wysokości wynagrodzenia dla Szkolnego Rzecznika Praw Uczniowskich (rozporządzenie fakultatywne do wydania).

Do tego projektodawca wprowadza zmiany legislacyjno-redakcyjne do niektórych delegacji ustawowych już obecnych w ustawie – Prawo oświatowe. Nie zmieni to jednak merytoryki tych delegacji oraz aktów wydanych na ich podstawie.

Przygotowując projekt rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1, projektodawca kierował się wytycznymi stanowiącymi elementy poszczególnych norm kompetencyjnych oraz uregulowaniami podobnymi (np. rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 października 2015 r. w sprawie konkursu na stanowisko dyrektora Centralnej Komisji Egzaminacyjnej i stanowisko dyrektora okręgowej komisji egzaminacyjnej; Dz. U. z 2023 r. poz. 1900).

Ponadto, wejście projektu ustawy w życie spowoduje konieczność nowelizacji rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1604, z późn. zm.) w zakresie m.in. picia wody na zajęciach lekcyjnych oraz uregulowania zagadnień dot. wychodzenia do toalety w trakcie zajęć lekcyjnych (w związku z prawem uczniowskim do poszanowania jego godności oraz praw i wolności z niej wynikających), jak również rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 29 grudnia 1998 r. w sprawie organizacji kuratoriów oświaty oraz zasad tworzenia ich delegatur (Dz. U. z 2023 r. poz. 2458) w zakresie tego, że kuratoria oświaty będą zapewniały obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową dla Wojewódzkiego Rzecznika Praw Uczniowskich.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie następowała corocznie, wraz ze składaniem sprawozdań z działalności przez Krajowego Rzecznika Praw Uczniowskich oraz Wojewódzkich Rzeczników Praw Uczniowskich. Sprawozdania te będą podawane do wiadomości publicznej, wobec czego będą się z nimi mogli zapoznać wszyscy zainteresowani.

Ponadto, mierzalnym wskaźnikiem będzie liczba wniosków wpływająca do organów rzecznikowskich każdego szczebla. To z nich będą bowiem wypływały wnioski *de lege lata*, ale i postulaty *de lege ferenda*, które będą mogły zostać uwzględnione w ewentualnych następnych nowelizacjach ustawy – Prawo oświatowe lub innych ustaw pokrewnych.

Nie planuje się sporządzenia OSR *ex post*.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.